

The effect of high amounts of phytase in combination with phytogetic supplement in diets with reduced calcium and phosphorus on growth performance, nutrient digestibility, humoral immunity and blood parameters of broiler chickens

Seyed Mousa Saadat Mirqadim¹ | Majid Mottaghtalab²

1. Department of Animal Science, Faculty of Agriculture, University of Guilan, Rasht, Iran. E-mail: Mousa.saadat@gmail.com.
2. Corresponding Author, Department of Animal Science, Faculty of Agriculture, University of Guilan, Rasht, Iran. E-mail: mmotaghi@guilan.ac.ir

Article Info

Article type:
Research Article

Article history:

Received 17 February 2024
Received in revised form
31 July 2024
Accepted 3 August 2024
Published online 30 September 2024

Keywords:

Blood parameters
Calcium and phosphorus concentration
Humoral immunity
Phytase
Phytogetic additives

ABSTRACT

Introduction: Today, the use of enzymes to improve feed digestibility and achieve higher productivity has been considered as an effective strategy in the poultry industry. Phytase is an enzyme that is used in most commercial diets with the aim of breaking the bonds of phytic acid to increase the digestibility and absorption of nutrient. On the other hand, by carrying out breeding programs and subsequently reducing resistance to diseases due to the shift of nutrient for more production, more attention has been paid to immunity system and gut health. Therefore, gut health has a key role in the absorption of nutrient resulting from the activity of endogenous and exogenous enzymes. Hence, research in term of gut health modifiers such as prebiotics, probiotics, postbiotics, parabiotics and essential oils have increased. Among them, phytogetics have become more popular nowadays. Phytogetic supplements are known as their role on growth performance and increase profitability through improving microbiota balance and intestinal health. In addition to dietary phytogetic supplements, dietary calcium and phosphorus reduction is probably effective tool led to phytase activity released nutrient. Results from studies have been showed that, slight decrease in the level of calcium and phosphorus is effective in increasing the efficiency of these mineral and gut health via reducing gut acidity. In the present study, effect of high amounts of phytase in combination with phytogetic additive in diets with reduced calcium and phosphorus on nutrient digestibility, humoral immunity and some related blood parameters of broiler chickens were investigated.

Materials and Methods: The 672 one-day-old male broilers of Ross 308 strain were assigned to 12 dietary treatments and four replicats in a 2x2x3 factorial arrangement with different amounts of phytase (zero, 500 and 2000 FTU) and two levels of phytogetic supplement (zero and 200 mg/kg of feed) on two dietary calcium (normal=0.81, 0.72, 66%; reduced=0.71, 0.62 and 0.56% for different phases) and phosphorus (normal = 0.36, 0.32 and 0.29%; reduced=0.31, 0.27 and 0.24% for different phases) in a completely randomized design.

Results and Discussion: Addition of phytase to the diets in combination to calcium and phosphorus reduction increased phosphorus digestibility compared to that normal diets ($P<0.05$). Increasing phytase from 0 to 500 and 2000 FTU increased digestibility of dry matter, organic matter, phosphorus, calcium and protein ($P<0.05$). The interaction effect of adding phytase enzyme along with decreasing the amount of calcium and phosphorus on the digestibility of calcium and phosphorus were significant ($P<0.05$), and the inclusion of phytogetic supplement at the levels of 500 and 2000 FTU of phytase per kg of feed increased phosphorus digestibility ($P<0.05$). Decreasing dietary calcium and phosphorus concentration and adding phytogetic additive, improved nutrient digestibility of nutrients except protein ($P<0.05$). Inclusion 2000 FTU of phytase in diets increased digestibility of nutrients and decreased blood calcium compared to the usual amount and diet without phytase ($P<0.05$). The blood concentration of alanine aminotransferase reduced by 2000 FTU of phytase compared to 0 and 500 FTU ($P<0.05$). Dietary addition of phytase decreased alkaline phosphatase ($P<0.05$). High levels of phytase increased total serum immunoglobulins at the age of 28 and 41 days compared to the zero level ($P<0.05$), but there was no difference compared to the 500 FTU. Addition of phytase or phytogetic supplement improved antibody level against Newcastle at the age of 41 days ($P<0.05$).

Conclusion: Based on the results of this research, 2000 FTU phytase compared to 500 FTU and adding phytogetic supplement had positive effects on nutrient digestibility, growth performance and immunity in broilers.

Cite this article: Saadat Mirqadim, S. M., & Mottaghtalab, M. (2024). The effect of high amounts of phytase in combination with phytogetic supplement in diets with reduced calcium and phosphorus on growth performance, nutrient digestibility, humoral immunity and blood parameters of broiler chickens. *Journal of Animal Production*, 26 (3), 335-354. DOI: <https://doi.org/10.22059/jap.2024.372815.623782>

اثر مقادیر بالای فیتاز در ترکیب با مکمل فایتوژنیکی در جیره‌های با سطوح کلسیم و فسفر کاهش یافته بر عملکرد رشد، قابلیت هضم مواد مغذی، ایمنی همورال و فراسنجه‌های خونی جوجه‌های گوشتی

سیدموسی سعادت میرقدیم^۱ | مجید متقی طلب^۲

۱. گروه علوم دامی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه گیلان، رشت، ایران. رایانامه: Mousa.saadat@gmail.com
۲. نویسنده مسئول، گروه علوم دامی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه گیلان، رشت، ایران. رایانامه: mmotaghi@guilan.ac.ir

اطلاعات مقاله

چکیده

نوع مقاله: مقاله پژوهشی

این مطالعه با هدف بررسی تأثیر افزودن مقادیر مختلف فیتاز (صفر، ۵۰۰ و FTU۲۰۰۰) و دو سطح مکمل فایتوژنیکی (صفر و ۲۰۰ میلی گرم بر کیلوگرم خوراک) در دو سطح کلسیم (عادی=۰/۸۱، ۰/۷۲، ۰/۶۶؛ کاهش یافته=۰/۷۱، ۰/۶۲ و ۰/۵۶ درصد برای مراحل مختلف پرورش) و فسفر (عادی=۰/۳۶، ۰/۳۲ و ۰/۲۹ درصد؛ کاهش یافته=۰/۳۱، ۰/۲۷ و ۰/۲۴ درصد برای مراحل مختلف پرورش) بر قابلیت هضم مواد مغذی، ایمنی و برخی فراسنجه‌های خونی با استفاده از ۶۷۲ قطعه جوجه‌گوشتی نر یک‌روزه سویه راس-۳۰۸ به صورت آزمایش فاکتوریل ۳×۲×۲ در قالب طرح کاملاً تصادفی با دوازده تیمار و چهار تکرار انجام شد. افزودن فیتاز به جیره با کاهش کلسیم و فسفر سبب افزایش قابلیت هضم فسفر نسبت به جیره با سطح عادی کلسیم و فسفر شد ($P<0/05$). کاهش کلسیم و فسفر خوراک و افزودن مکمل فایتوژنیکی سبب بهبود قابلیت هضم مواد مغذی (به جز پروتئین) و عملکرد رشد شد ($P<0/05$). افزودن FTU۲۰۰۰ فیتاز سبب بهبود قابلیت هضم مواد مغذی و عملکرد رشد، افزایش فسفر و کاهش کلسیم خون نسبت به سطح صفر و FTU۵۰۰ فیتاز گردید ($P<0/05$). افزودن FTU۲۰۰۰ فیتاز به هر کیلوگرم خوراک سبب کاهش آنزیم‌های آلکالین فسفاتاز و آلانین آمینوترانسفراز خون نسبت به سطح صفر و FTU۵۰۰ و افزایش مجموع ایمونوگلوبولین‌های سرم در ۲۸ و ۴۱ روزگی نسبت به سطح صفر شد ($P<0/05$). افزودن فیتاز و یا مکمل فایتوژنیکی سبب بهبود عیار آنتی‌بادی علیه نیوکاسل در ۴۱ روزگی شد ($P<0/05$). براساس نتایج این پژوهش، FTU۲۰۰۰ فیتاز نسبت به مقدار FTU۵۰۰ و هم‌چنین افزودن مکمل فایتوژنیکی اثرات مثبتی بر قابلیت هضم مواد مغذی، عملکرد رشد و ایمنی جوجه‌های گوشتی داشت.

کلیدواژه‌ها:

افزودنی فایتوژنیکی
ایمنی همورال
غلظت کلسیم و فسفر
فراسنجه‌های خونی

استناد: سعادت میرقدیم، سیدموسی و متقی طلب، مجید (۱۴۰۳). اثر مقادیر بالای فیتاز در ترکیب با مکمل فایتوژنیکی در جیره‌های با سطوح کلسیم و فسفر کاهش یافته بر عملکرد رشد، قابلیت هضم مواد مغذی، ایمنی همورال و فراسنجه‌های خونی جوجه‌های گوشتی. *نشریه تولیدات دامی*، ۲۶ (۳)، ۳۳۵-۳۵۴.
DOI: <https://doi.org/10.22059/jap.2024.372815.623782>

۱. مقدمه

گوشت مرغ از جمله ارزان‌ترین و رایج‌ترین منابع پروتئینی در سراسر جهان است. در طول بیش از ۷۰ سال انتخاب ژنتیکی وزن بدن، سرعت رشد و راندمان استفاده از خوراک افزایش یافته است. با وجود پیشرفت‌های ژنتیکی جهت افزایش راندمان تولید، هنوز هزینه خوراک بخش بزرگی از هزینه‌های پرورش طیور صنعتی (۶۰ تا ۷۵ درصد) را تشکیل داده و از جمله موضوعات مورد توجه تولیدکنندگان این صنعت محسوب می‌شود. تولیدکنندگان و متخصصان تغذیه جهت افزایش تولید و ارتقای عملکرد تا حد توان ژنتیکی از افزودنی‌های مختلفی مانند پروبیوتیک‌ها، پری‌بیوتیک‌ها، سین‌بیوتیک‌ها، پست‌بیوتیک‌ها، پارابیوتیک‌ها، آنزیم‌ها، فیتوبیوتیک‌ها در خوراک استفاده می‌کنند (Gholami-Ahangaran *et al.*, 2022). در میان افزودنی‌های خوراک، آنزیم‌ها ترکیباتی هستند که به منظور بهبود استفاده از مواد مغذی خوراک، سلامت دستگاه گوارش و عملکرد رشد به جیره‌ها افزوده می‌شوند. در حال حاضر آنزیم‌هایی مانند فیتازها، پروتازها، کربوهیدازها، پلی‌ساکاریدازها و لیپاز جهت بهبود عملکرد رشد و افزایش بازدهی اقتصادی در جیره‌های تجاری مورد استفاده قرار می‌گیرند (Liu *et al.*, 2023). فیتاز پرکاربردترین آنزیم در جیره‌های طیور است که با خنثی کردن اثرات اسیدفایتیک در اتصال به مواد مغذی نقش خود را ایفا می‌کند. این آنزیم با قطع اتصال قوی بین گروه‌های با بار منفی فسفات اسیدفایتیک و ذرات باردار مواد معدنی پرنیاز کلسیم، منیزیم، مس، روی و کم‌نیاز مانند آهن، دسترسی این مواد را افزایش می‌دهد (Zarghi *et al.*, 2022). امروزه با استفاده از مواد معدنی پوشش‌دار شده سعی شده است تا از اثرات متقابل اسیدفایتیک با مواد معدنی کم‌نیاز و پرنیاز مکمل جیره جلوگیری شود (کلسیم و فسفر از این قاعده مستثنی هستند)، ولی با این وجود آزادسازی میواینوزیتول و سایر مواد مغذی مانند اسیدهای آمینه نیازمند حضور این آنزیم در خوراک است (Ghasemi *et al.*, 2023). نتایج پژوهش‌های اخیر نشان داده است که استفاده از فیتاز در سطوح بیش از مقدار مصرف تجاری نه تنها به عنوان یک ابزار مفید، ظرفیت بهبود عملکرد جوجه‌های گوشتی را دارد، بلکه منجر به ارائه جیره با راندمان بالاتر و کم‌هزینه‌تر خواهد شد. به علاوه از طریق افزایش قابلیت هضم و جذب مواد مغذی مختلف و اصلاح میکروبیوتای دستگاه گوارش، دفع نیتروژن و فسفر کاهش شده، سلامت و یکپارچگی دستگاه گوارش ارتقا یافته و در نهایت کاهش استفاده از فسفر معدنی در جیره شده و از اثرات نامطلوب زیست محیطی ناشی تولید جوجه‌های گوشتی کاسته خواهد شد (Sens *et al.*, 2021). هرچند که آنزیم‌های برون‌زادی با فعالیت خود به افزایش دسترسی مواد مغذی کمک می‌نمایند، اما با این وجود سلامت دستگاه گوارش شرط اصلی استفاده از مواد مغذی آزاد شده از فعالیت این آنزیم‌ها می‌باشد (Liu *et al.*, 2023).

سلامت دستگاه گوارش تضمین‌کننده عملکرد بهینه و تا حد توان ژنتیکی پرنده است و این موضوع با پیشرفت‌های به‌نژادی اهمیت بیشتری یافته است، زیرا با وجود افزایش راندامان تبدیل خوراک به گوشت در طیور، پیشرفت‌های ناشی از به‌نژادی طیور، اثرات منفی بر مقاومت نژادها در برابر عفونت‌ها داشته و به توان ایمنی آن‌ها آسیب زده است. علاوه بر این، ۷۰ تا ۸۰ درصد از سلول‌های ایمنی در روده حضور داشته و یک تعامل پیچیده بین میکروبیوتای روده، لایه اپیتلیال روده و سیستم ایمنی مخاطی روده وجود دارد (Hesabi Nameghi *et al.*, 2019). علاوه بر پاسخ‌های ایمنی موضعی مخاطی در روده، تأثیر میکروبیوم دستگاه گوارش نیز بر ایمنی سیستمیک به‌طور فزاینده مورد تأکید قرار گرفته و اهمیت میکروبیوتای روده در تغذیه، سلامت، فیزیولوژی و ایمنی طیور در سال‌های اخیر گزارش شده است. پس از ممنوعیت استفاده تحت بالینی آنتی‌بیوتیک‌ها به عنوان محرک رشد، مکمل‌های فایتوژنیک از جمله گزینه‌های با اهمیت برای بهبود سلامت و تعادل میکروبی دستگاه گوارش در صنعت دام و طیور مورد توجه قرار گرفته‌اند (Liu *et al.*, 2023). نشان داده شده است که استفاده از این مکمل‌ها با ارتقای سلامت دستگاه گوارش سبب افزایش هضم و جذب مواد مغذی به‌ویژه

کلسیم و فسفر می‌شوند (Hafeez *et al.*, 2016). در نتیجه ممکن است به افزایش هضم و جذب مواد مغذی حاصل از فعالیت آنزیم‌ها و به‌ویژه فیتاز کمک نماید. علاوه بر استفاده از فایتوژنیک‌ها برای استفاده بهتر از مواد مغذی به‌ویژه موادمعدنی، کاهش مقدار کلسیم و فسفر برای افزایش راندمان جذب نیز موردتوجه قرار گرفته است. پژوهش‌گران نشان داده‌اند که کاهش این مواد معدنی همراه با افزایش بیان ناقلین فسفر و کلسیم همراه است و در نتیجه می‌تواند راندمان جذب را افزایش دهد (Rousseau *et al.*, 2016). هدف از مطالعه حاضر بررسی اثرات متقابل استفاده همزمان آنزیم فیتاز و یک مکمل فایتوژنیک در دو سطح کلسیم و فسفر بر قابلیت هضم موادمغذی، فراسنجه‌های خونی مرتبط و ایمنی همورال در جوجه‌های گوشتی بود.

۲. روش‌شناسی پژوهش

تعداد ۶۷۲ قطعه جوجه گوشتی نر یک روزه سویه راس ۳۰۸ با میانگین وزنی 43 ± 1 گرم در یک آزمایش فاکتوریل $3 \times 2 \times 2$ با سه سطح آنزیم فیتاز (صفر، ۵۰۰ و 2000 FTU در هر کیلوگرم خوراک) و دو سطح کلسیم و فسفر (عادی و کاهش‌یافته = ۱۲، ۱۴ و ۱۵ درصد کاهش در کلسیم و ۱۴، ۱۶ و ۱۸ درصد کاهش در فسفر به‌ترتیب در مراحل مختلف آغازین، رشد و پایانی) و دو سطح مکمل فایتوژنیک (صفر و ۲۰۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم خوراک) در قالب طرح کاملاً تصادفی به ۱۲ تیمار، چهار تکرار و ۱۴ قطعه جوجه در هر تکرار استفاده شدند. مکمل فایتوژنیک مورد استفاده به نام O.X.Plant، ساخت شرکت نوین آکام و کمپلکس ریزپوشانی شده اسانس‌های طبیعی گیاهان دارویی مرزه، آویشن، سیر و اولتورزین فلفل قرمز بود که مواد زیست‌فعال اصلی آن‌ها شامل کارواکرول، تیمول، آلیسین (به‌صورت پودری) می‌باشند. فیتاز مورد استفاده با نام تجاری 10000 PLUS MICROTECH متعلق به شرکت Guangdong VTR Bio-tech بود که هر گرم از آن حاوی ۱۰۰۰۰ واحد آنزیم بود. میکروپتک ۱۰۰۰۰ پلاس وی.تی.آر نوعی آنزیم ۶-فیتاز نسل چهارم تولیدشده از باکتری اشیریشیاکولی می‌باشد. جیره‌های آزمایشی برای تأمین احتیاجات مواد مغذی توصیه‌شده سویه راس-۳۰۸ (به‌جز کلسیم و فسفر) برای دوره‌های مختلف و مبتنی بر ذرت-کنجاله سویا تنظیم شدند (جدول ۱). برنامه‌های مدیریت پرورش جوجه‌ها، شامل دما، نور، واکسیناسیون، تراکم و بستر ($1/5 \times 1$ متر) به‌طور یکسان برای تمام جوجه‌ها و مطابق با شرایط توصیه‌شده در راهنمای پرورش اجرا شد. در طول دوره آزمایش، آب و خوراک به‌صورت دسترسی آزاد در اختیار جوجه‌ها قرار داده شد. با توجه به نتایج مطالعات اخیر مبنی بر کم‌تر بودن نیاز کلسیم و فسفر نسبت به مقادیر توصیه‌شده راس ۳۰۸ (Kiani & Taheri, 2020)، در مطالعه حاضر فرض نیاز پایین‌تر از توصیه راهنمای تغذیه‌ای راس ۳۰۸ در مورد دو عنصر کلسیم و فسفر مبنا قرار گرفته و بنابراین دو نوع نیاز برای این عناصر (عادی و کاهش‌یافته) در طراحی آزمایش منظور گردید. سطح نیاز عادی در مراحل آغازین، رشد و پایانی برای کلسیم به‌ترتیب ۰/۸۷، ۰/۸۱ و ۰/۸۱ درصد و برای فسفر ۰/۴۸، ۰/۴۴ و ۰/۴۱ درصد در نظر گرفته شد که برابر با مقدار کلسیم و فسفر توصیه‌شده راهنمای سویه راس ۳۰۸ می‌باشد. سطح کاهش‌یافته نیاز کلسیم در مراحل آغازین، رشد و پایانی پرورش به‌ترتیب ۰/۸۶، ۰/۷۷ و ۰/۷۱ درصد و نیاز فسفر به‌ترتیب ۰/۴۳، ۰/۳۹ و ۰/۳۶ درصد منظور شد. دو نوع جیره پایه منفی (BD1 و BD2)، با کم‌کردن ۰/۱۲ درصد از فسفر قابل‌دسترس و ۰/۱۵ درصد از کلسیم کل جیره نسبت به نیازهای کلسیم و فسفر توصیه‌شده و کاهش‌یافته راس ۳۰۸ با توجه به بهترین مقدار ماتریس کلسیم و فسفر برای جیره حاوی مقادیر بالای فیتاز تهیه شد. توضیح این‌که، جیره پایه منفی یک (BD1) به‌عنوان سطح اول کلسیم و فسفر در نظر گرفته‌شده و با کم‌کردن ۰/۱۲ درصد از فسفر قابل‌دسترس و ۰/۱۵ درصد از کلسیم نسبت به نیاز توصیه‌شده در راهنمای تغذیه‌ای راس ۳۰۸، و جیره پایه منفی دو (BD1) براساس کاهش ۰/۱۲ درصد از فسفر قابل و ۰/۱۵ درصد از کلسیم نسبت به مقدار نیاز

فرض شده در مطالعه حاضر تهیه گردید (جیره کلسیم و فسفر کاهش یافته). بنابراین، با توجه به موارد فوق‌الذکر، سطح کلسیم جیره‌های پایه عادی حاوی ۰/۸۱، ۰/۷۲ و ۰/۶۶ درصد و سطوح عادی فسفر ۰/۳۶، ۰/۳۲ و ۰/۲۹ درصد در نظر گرفته شد. همچنین سطح کاهش یافته کلسیم ۰/۷۱، ۰/۶۲ و ۰/۵۶ درصد و سطوح جدید فسفر ۰/۳۱، ۰/۲۷ و ۰/۲۴ درصد محاسبه گردید. با ترکیب سه سطح فیتاز و دو سطح کلسیم و فسفر بیان شده و دوسطح مکمل فایتوزنیک (صفر و ۲۰۰ میلی‌گرم در هر کیلوگرم خوراک)، ۱۲ تیمار موردنظر تنظیم شدند. جیره‌های پایه و ترکیب شیمیایی آن‌ها به ترتیب در جدول (۱) آورده شده است.

جدول ۱. اقلام خوراکی و ترکیب شیمیایی جیره‌های پایه مورد استفاده در سنین مختلف پرورش جوجه‌های گوشتی

پایانی (۲۵ تا ۴۱ روزگی)		رشد (۱۱ تا ۲۴ روزگی)		آغازین (یک تا ۱۰ روزگی)		اقلام خوراکی (درصد)
BD1	BD2	BD1	BD2	BD1	BD2	
۶۴/۴۱	۶۵/۱۳	۵۹/۴۳	۶۰/۲۳	۵۳/۶۶	۵۴/۴۱	ذرت زرد
۳۰/۴۹	۳۰/۳۸	۳۵/۱۱	۳۴/۹۷	۳۷/۰۳	۳۶/۶۵	کنجاله سویا (۴۳/۸ درصد پروتئین خام)
۰/۰۰	۰/۰۰	۰/۰۰	۰/۰۰	۴/۰۰	۴/۰۰	کنجاله گلوتن ذرت (۵۷/۱ درصد پروتئین خام)
۱/۸۴	۱/۵۸	۱/۹۵	۱/۶۸	۱/۳۲	۱/۰۶	روغن گیاهی
۰/۰۸	۰/۰۸	۰/۰۹	۰/۰۹	۰/۱۱	۰/۱۱	ال-ترئونین
۰/۱۸	۰/۱۹	۰/۱۹	۰/۱۹	۰/۲۹	۰/۲۹	دی-ال-متیونین
۰/۲۸	۰/۲۸	۰/۳۰	۰/۳۰	۰/۳۰	۰/۳۰	ال-لایزین
۱/۱۲	۰/۸۱	۱/۲۷	۰/۹۶	۱/۵۳	۱/۲۱	دی-کلسیم فسفات
۰/۶۲	۰/۵۳	۰/۶۵	۰/۵۷	۰/۷۳	۰/۶۴	کربنات کلسیم
۰/۲۵	۰/۲۵	۰/۲۵	۰/۲۵	۰/۲۲	۰/۲۲	نمک طعام
۰/۱۵	۰/۱۹	۰/۱۸	۰/۱۸	۰/۲۳	۰/۲۳	جوش شیرین
۰/۵۰	۰/۵۰	۰/۵۰	۰/۵۰	۰/۵۰	۰/۵۰	مکمل معدنی-ویتامینی
۰/۰۲۵	۰/۰۲۵	۰/۰۲۵	۰/۰۲۵	۰/۰۲۵	۰/۰۲۵	آنزیمیت
۰/۰۵	۰/۰۵	۰/۰۵	۰/۰۵	۰/۰۵	۰/۰۵	سالینوماسین (۱۲ درصد)
۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	۱۰۰	جمع
						مواد مغذی
۳۰۰۰	۳۰۰۰	۲۹۵۰	۲۹۵۰	۲۹۰۰	۲۹۰۰	انرژی قابل متابولیسم (کیلوکالری بر کیلوگرم)
۱۸/۵۲	۱۸/۵۳	۲۰/۲۰	۲۰/۲۰	۲۳/۰۳	۲۳/۰۵	پروتئین خام (درصد)
۰/۹۹	۰/۹۹	۱/۰۹	۱/۰۹	۱/۲۴	۱/۲۴	لیزین قابل هضم (درصد)
۰/۵۴	۰/۵۴	۰/۵۷	۰/۵۷	۰/۶۳	۰/۶۳	متیونین+سیستین قابل هضم (درصد)
۱/۱	۱/۱	۱/۲۲	۱/۲۲	۱/۳۲	۱/۳۲	آرژنین قابل هضم (درصد)
۰/۶۶	۰/۵۶	۰/۷۲	۰/۶۲	۰/۸۱	۰/۷۱	کلسیم (درصد)
۰/۲۹	۰/۲۴	۰/۳۳	۰/۲۷	۰/۳۶	۰/۳۱	فسفر در دسترس (درصد)
۰/۱۶	۰/۱۶	۰/۱۶	۰/۱۶	۰/۱۶	۰/۱۶	سدیم (درصد)
۰/۲۳	۰/۲۳	۰/۲۳	۰/۲۳	۰/۲۳	۰/۲۳	کلر (درصد)

مصرف خوراک، وزن بدن، افزایش وزن بدن و ضریب تبدیل خوراک در کل دوره (یک تا ۴۲ روزگی) اندازه‌گیری شد. برای محاسبه عملکرد رشد، در هر مرحله پرورشی از روش روز جوجه استفاده شد تا رشد و مصرف خوراک جوجه‌های تلف شده طی آزمایش منظور شود و از دقت آزمایش کاسته نشود. میانگین هزینه هر کیلوگرم خوراک به ازای هر کیلوگرم وزن زنده از حاصل ضرب متوسط قیمت هر کیلوگرم خوراک در ضریب تبدیل خوراک محاسبه شد. در سن ۲۴ روزگی، واکسیناسیون علیه نیوکاسل به صورت آشامیدنی انجام شد. سپس در سنین ۳۱ و ۴۱ روزگی

به منظور تعیین عیار آنتی‌بادی علیه نیوکاسل به روش HI، به طور تصادفی از دو پرنده خون‌گیری به عمل آمد. برای ارزیابی پاسخ ایمنی جوجه‌ها، در روزهای ۲۱ و ۳۵ دو پرنده از هر تکرار انتخاب، و یک میلی‌لیتر سوسپانسیون هفت درصد گلوبول قرمز گوسفندی شسته شده (SRBC) به عضله سینه آن‌ها تزریق شد. در روزهای ۲۸ و ۴۱ روزگی از پرندگان تزریق شده جهت بررسی میزان ایمونوگلوبولین‌های تولید شده علیه گلوبول خون گوسفند نمونه خون تهیه گردید. جهت اندازه‌گیری کلسیم و فسفر خون و آنزیم‌های کبدی نیز در سن ۴۱ روزگی، دو پرنده از هر تکرار به طور تصادفی انتخاب شده و از طریق ورید بال و با استفاده از سرنگ‌های پنج میلی‌لیتری خون‌گیری انجام شد. اندازه‌گیری کلسیم و فسفر خون با استفاده از کیت‌های کلسیم پلاس و فسفر پلاس شرکت زیست‌شیمی و با استفاده از روش اسپکتوفوتومتری انجام شد. هم‌چنین اندازه‌گیری آنزیم‌های کبدی شامل آلکالین فسفاتاز (ALP)، آسپارات آمینوترانسفراز (AST)، آلانین آمینوترانسفراز (ALT) با استفاده از روش آنزیمی و به وسیله کیت تجاری شرکت پارس‌آزمون انجام شدند. نمونه‌های خون برای جداسدن سرم از لخته به مدت دو تا چهار ساعت در دمای اتاق نگهداری و به مدت ۱۰ دقیقه با سرعت RPM ۳۰۰۰ سانتریفیوژ شدند و سرم آن‌ها در دمای ۲۰- درجه سانتی‌گراد منجمد شده و تا زمان ارسال به آزمایشگاه در فریزر نگهداری شدند.

برای اندازه‌گیری قابلیت هضم ایلئومی مواد مغذی، از خاکستر نامحلول در اسید (خاک دیاتومه) به عنوان مارکر خارجی به صورت سرک استفاده شد. در سن ۳۸ روزگی میزان یک درصد خاکستر نامحلول در اسید به جیره اضافه شد و به مدت چهار روز (سه روز دوره عادت‌دهی و یک روز نمونه کشتار نمونه‌برداری) در اختیار جوجه‌ها قرار گرفت و در سن ۴۱ روزگی (روز چهارم نمونه‌برداری) دو قطعه جوجه از هر تکرار انتخاب و به روش قطع گردنی، کشتار و محتویات ایلئومی آن‌ها از حد فاصل زانده مکل تا پنج سانتی‌متر قبل از اسفنگتر ایلئوسکال جمع‌آوری شد. سپس ماده آلی، پروتئین خام، چربی خام و خاکستر خام، کلسیم و فسفر نمونه خوراک و محتویات ایلئومی اندازه‌گیری شد. سطح کلسیم در محتویات ایلئومی و نمونه‌های جیره با روش استاندارد و پس از تیتراسیون با پرمنگنات پتاسیم تعیین شد. پروتئین خام در نمونه‌های ایلئومی و خوراک طبق روش‌های آزمایشگاهی استاندارد اندازه‌گیری شد (AOAC, 2012). فسفر کل در نمونه ایلئومی جمع‌آوری شده و نمونه‌های جیره با استفاده از روش استاندارد پس از روش رنگ‌سنجی آمونیوم وانادات/مولیبدات (Method 965.17; AOAC, 2012). اندازه‌گیری شد. ماده خشک به وسیله خشک‌کردن نمونه‌ها در دمای ۱۳۵ درجه سانتی‌گراد به مدت دو ساعت تعیین شد (Method 930.15; AOAC, 2012). خاکستر با قرار دادن نمونه در کوره با دمای ۶۰۰ درجه سانتی‌گراد به مدت دو ساعت اندازه‌گیری گردید (Method 942.05; AOAC, 2012). قابلیت هضم ماده آلی پروتئین خام چربی خام و خاکستر خام با استفاده از رابطه (۱) زیر محاسبه شد (Osunbami *et al.*, 2024):

$$\text{رابطه (۱)} \quad \text{DC} = 100 - (100 \times (\text{Mdiet}/\text{Mdigesta}) \times \text{Ndigesta}/\text{Ndiet})$$

در رابطه بالا، DC، قابلیت هضم ماده مغذی؛ Mdiet، درصد مارکر در خوراک؛ Mdigesta، درصد مارکر در ماده هضمی؛ Nexcreta، درصد ماده مغذی در ایلئوم و Ndiet، درصد ماده مغذی در جیره است. برای اندازه‌گیری خاکستر نامحلول در اسید ابتدا سه گرم نمونه ایلئوم و یا پنج گرم نمونه خوراک به بشر ۲۵۰ میلی‌لیتری منتقل و به هر بشر ۱۰۰ میلی‌لیتر اسید کلریدریک چهار نرمال اضافه شد. سپس هر نمونه به مدت ۳۰ دقیقه روی هیتر قرار داده شد تا مایع نسبتاً همگنی حاصل شود. سپس محلول فوق از کاغذ صافی فاقد خاکستر عبور داده شد. پس‌از آن، کاغذ صافی حاوی قسمت نامحلول خوراک درون بوته چینی انتقال و در کوره الکتریکی با دمای ۶۰۰ درجه سانتی‌گراد به مدت شش ساعت قرار داده شد. پس از آن بوته‌های چینی حاوی خاکستر با ترازوی دیجیتال توزین و میزان خاکستر نامحلول در اسید هر نمونه براساس وزن اولیه آن محاسبه شد.

داده‌های حاصل از این مطالعه ابتدا از لحاظ وجود داده‌های نامتعادل مورد بررسی قرار گرفت و نرمال بودن داده‌های با آزمون‌های شپرو-ویلک و کومولوگروف-اسمیرنوف تأیید شد. داده‌ها با استفاده از رویه LSmeans، نرم‌افزار آماری SAS نسخه ۹/۴ برای مدل (۲) تجزیه و میانگین‌ها با استفاده از آزمون توکی در سطح معنی‌داری پنج درصد مقایسه شدند.

$$X_{ijkl} = \mu + A_i + B_j + C_k + (AB)_{ij} + (AC)_{ck} + (BC)_{jk} + (ABC)_{ijk} + e_{ijkl} \quad \text{رابطه (۲)}$$

در رابطه بالا، X_{ijkl} مقدار مشاهده‌شده؛ μ میانگین داده‌ها؛ A_i اثر سطوح فیتاز؛ B_j اثر سطوح کلسیم و فسفر؛ C_k اثر سطوح مکمل فایتوژنیک؛ $(AB)_{ij}$ اثر متقابل بین سطوح فیتاز و سطوح کلسیم و فسفر؛ $(AC)_{ck}$ اثر متقابل بین سطوح فیتاز و سطوح مکمل فایتوژنیک؛ $(BC)_{jk}$ اثر متقابل سطوح کلسیم و فسفر و سطوح مکمل فایتوژنیک و $(ABC)_{ijk}$ اثر متقابل عوامل مورد بررسی و e_{ijkl} خطای آزمایشی است.

۳. یافته‌های پژوهش و بحث

۳.۱. عملکرد رشد

نتایج مربوط به اثر تیمارهای مختلف بر عملکرد رشد نهایی در سن ۴۱ روزگی جدول (۲) نشان داده شده است. به‌طور کلی میزان مصرف خوراک در جوجه‌های تغذیه‌شده با جیره حاوی کلسیم و فسفر کاهش‌یافته بیش‌تر از جوجه‌های تغذیه‌شده با جیره‌های حاوی کلسیم و فسفر عادی بود، به‌طوری‌که میانگین مصرف خوراک در پرندگانی تغذیه‌شده با جیره‌های حاوی کلسیم و فسفر کم‌تر ۸۰/۳۳ گرم بیش‌تر از گروه‌های تغذیه‌شده با جیره‌های حاوی کلسیم و فسفر بیش‌تر بود. پرندگان تغذیه‌شده با جیره حاوی ۲۰۰۰ واحد فیتاز به‌علاوه مکمل فایتوژنیک مصرف خوراک بیش‌تری نسبت به پرندگان تغذیه‌شده با جیره بدون افزودنی گیاهی و آنزیم داشتند ($P < 0/05$). کم‌ترین مصرف خوراک مربوط به مصرف خوراک جوجه‌های تغذیه‌شده با جیره بدون فیتاز و حاوی سطح کلسیم و فسفر عادی بود. با افزودن مقدار فیتاز میزان مصرف خوراک روند افزایشی داشت و همراه با مکمل فایتوژنیک نیز مصرف خوراک روند افزایشی را نشان داد. جوجه‌های تغذیه‌شده با جیره حاوی ۲۰۰۰ واحد فیتاز به‌علاوه مکمل فایتوژنیک و با کاهش کلسیم و فسفر، میانگین وزن بیش‌تری نسبت به جوجه‌های تغذیه‌شده با جیره حاوی ۲۰۰۰ واحد فیتاز و مکمل فایتوژنیک و کلسیم و فسفر عادی داشتند ($P < 0/05$)، هرچند که ضریب تبدیل این دو تیمار تفاوت معنی‌داری با هم نداشتند. جوجه‌های تغذیه‌شده با جیره حاوی ۲۰۰۰ واحد فیتاز و با کاهش کلسیم و فسفر و بدون مکمل فایتوژنیک نیز با تیمار متناظر خود که بدون کاهش کلسیم و فسفر می‌باشد تفاوت قابل‌ملاحظه‌ای از نظر میانگین وزن نهایی داشت ($P < 0/05$)، اما با این وجود تفاوتی از لحاظ ضریب تبدیل خوراک نداشت. در این راستا، در یک بررسی سطح کلسیم و فسفر را عاملی در اثربخشی آنزیم فیتاز معرفی کردند. به‌نظر می‌رسد که تا حدودی کاهش کلسیم و فسفر با کاهش pH دستگاه گوارش و به‌ویژه در اوایل روده می‌تواند اثربخشی فیتاز را افزایش دهد و در نتیجه ممکن است عملکرد رشد را نسبت به جیره‌های با کلسیم و فسفر بالاتر بهبود دهد (Dersjant-Li *et al.*, 2015). از طرفی پیشنهاد شده است که کاهش کلسیم جیره سبب کاهش سرعت عبور خوراک از دستگاه گوارش شده که ممکن است سبب افزایش میزان جذب مواد مغذی آزادشده توسط فیتاز شده باشد (Kiani & Taheri, 2020). در یک مطالعه (Rousseau *et al.*, 2016) گزارش شده است که کاهش اندک کلسیم و فسفر به‌وسیله افزایش بیان ناقلین مربوط به انتقال این مواد معدنی به‌عنوان مکانیسم سازگاری با کمبود آن‌ها جبران می‌شود.

جدول ۲. اثر فیتاز، سطح کلسیم و فسفر، و ترکیبات فایتوژنیک بر عملکرد رشد در سن ۴۱ روزگی و هزینه هر کیلوگرم وزن زنده نهایی (ریال) جوجه‌های گوشتی

پارامتر اقتصادی	پارامترهای عملکرد رشد			تیمارها (ترکیبی از عوامل)		
	هزینه خوراک هر کیلوگرم وزن زنده	ضریب تبدیل خوراک	میانگین وزن (گرم)	مصرف خوراک (گرم/پرنده)	فایتوژنیک (میلی گرم بر کیلوگرم)	کلسیم و فسفر
۲۸۵۸.۰ ^a	۱/۶۵ ^{ab}	۲۶۹۶ ^h	۴۴۳۵ ^d	صفر	عادی	صفر
۲۸۵۰.۳ ^{ab}	۱/۶۳ ^{abc}	۲۷۶۱ ^{gh}	۴۴۸۹ ^{cd}	۲۰۰		
۲۸۰۰.۱ ^{abcde}	۱/۶۱ ^{abcd}	۲۸۰۰ ^{efg}	۴۵۱۸ ^{bcd}	صفر		۵۰۰
۲۸۰۹۹ ^{abcde}	۱/۶۰ ^{bcd}	۲۸۳۳ ^{def}	۴۵۳۷ ^{bcd}	۲۰۰		
۲۷۷۱۹ ^{cdef}	۱/۵۹ ^{cd}	۲۸۷۰ ^{cde}	۴۵۶۲ ^{abcd}	صفر		۲۰۰۰
۲۷۷۳۳ ^{cdef}	۱/۵۸ ^d	۲۹۱۱ ^{bc}	۴۵۸۸ ^{abc}	۲۰۰		
۲۸۳۷۱ ^{abc}	۱/۶۵ ^{ab}	۲۷۵۱ ^{gh}	۴۵۳۶ ^{bcd}	صفر	کاهش یافته	صفر
۲۸۲۵۱ ^{abcd}	۱/۶۳ ^{abc}	۲۷۹۹ ^{efg}	۴۵۵۲ ^{abcd}	۲۰۰		
۲۷۵۶۳ ^{def}	۱/۶۰ ^{bcd}	۲۸۶۷ ^{cde}	۴۵۸۹ ^{abc}	صفر		۵۰۰
۲۷۵۸ ^{def}	۱/۵۹ ^d	۲۸۹۴ ^{bcd}	۴۵۹۰ ^{abc}	۲۰۰		
۲۷۲۰۲ ^f	۱/۵۸ ^d	۲۹۵۵ ^{ab}	۴۶۵۳ ^{ab}	صفر		۲۰۰۰
۲۷۳۵۹ ^{ef}	۱/۵۷ ^d	۲۹۸۹ ^a	۴۶۹۱ ^a	۲۰۰		
۷۴/۹۶	۰/۰۰۴۴	۱۲/۷۱	۱۲/۱۰			SEM
۰/۰۰۰۱	۰/۰۰۰۱	۰/۰۰۰۱	۰/۰۰۰۱			P value

a-h: تفاوت میانگین‌ها با حروف غیرمشابه در هر ستون معنی‌دار است ($P < 0.05$).

(SEM): خطای استاندارد میانگین‌ها.

با توجه به اطلاعات مندرج در جدول (۲)، کم‌ترین هزینه خوراک به‌ازای هر کیلوگرم وزن زنده مربوط به جوجه‌های تغذیه‌شده با جیره حاوی ۲۰۰۰ واحد فیتاز، بدون مکمل فایتوژنیک و با کاهش کلسیم و فسفر بود، اگرچه افزودن مکمل فایتوژنیک از لحاظ آماری تفاوتی در هزینه خوراک به‌ازای هر کیلوگرم وزن زنده نهایی ایجاد نکرد. در اینجا کاهش ضریب تبدیل به‌همراه افزایش میانگین وزن سبب کاهش هزینه خوراک به‌ازای هر کیلوگرم وزن زنده شد، زیرا این شاخص از حاصل ضرب ضریب تبدیل خوراک در متوسط قیمت یک کیلوگرم مصرف‌شده در طول دوره محاسبه می‌گردد. هرچند که افزودن مکمل فایتوژنیک و ۲۰۰۰ واحد فیتاز به جیره با کاهش کلسیم و فسفر تفاوت معنی‌داری با تیمار متناظر از لحاظ هزینه خوراک هر کیلوگرم وزن زنده ایجاد نکرد، اما با این وجود تفاوت وزن بیش‌تر از لحاظ رسیدن به وزن بازار در زمان کم‌تر دارای اهمیت می‌باشد.

۲.۳. قابلیت هضم

اثرات متقابل سه‌گانه بین سطح فیتاز، سطح کلسیم و فسفر و افزودن مکمل فایتوژنیک بر قابلیت هضم ایلتومی ماده خشک، ماده آلی، کلسیم، فسفر، خاکستر و پروتئین در جدول (۳) نشان داده شده است. اثر متقابل عوامل مختلف بر قابلیت هضم فسفر معنی‌دار بود. نتایج نشان می‌دهد که در سطح معمول کلسیم و فسفر به‌جز در جیره بدون فیتاز، افزودن مکمل فایتوژنیک سبب افزایش فسفر شد ($P < 0.05$). در سطح کاهش‌یافته کلسیم و فسفر، افزودن مکمل فایتوژنیک به‌جز سطح بالای فیتاز سبب افزایش قابلیت هضم فسفر شده است ($P < 0.05$). تیمار حاوی FTU ۲۰۰۰ فیتاز به هر کیلوگرم خوراک حاوی سطح کاهش‌یافته کلسیم و فسفر به‌علاوه ۲۰۰ میلی‌گرم مکمل فایتوژنیک بیش‌ترین

قابلیت هضم فسفر را نسبت به جیره حاوی کلسیم و فسفر کاهش یافته و بدون افزودنی داشته است (افزایش ۳۴/۷ درصدی). هم‌چنین افزودن FTU۲۰۰۰ فیتاز در هر کیلوگرم خوراک حاوی سطح معمول کلسیم و فسفر به‌علاوه ۲۰۰ میلی‌گرم مکمل فایتوژنیک در هر کیلوگرم خوراک سبب افزایش ۳۱/۲ درصدی در قابلیت هضم فسفر نسبت به حالت بدون مکمل فایتوژنیک و مکمل آنزیمی در همان سطح از کلسیم و فسفر شده است. اثر متقابل مکمل فایتوژنیک بر افزایش قابلیت هضم فسفر ممکن است به‌علت بهبود فلور میکروبی روده و در نهایت بهبود سطح سلول‌های جذب‌ی روده باشد (Liu *et al.*, 2023). مطالعات در زمینه اثرات مکمل‌های فایتوژنیک بر قابلیت هضم مواد معدنی محدود می‌باشد. در این ارتباط، در مطالعه‌ای (Hafeez *et al.*, 2016) نشان داده شد که استفاده از مکمل فایتوژنیک حاوی تیمول و کارواکرول منجر به افزایش هضم فسفر گردید.

جدول ۳. اثرات متقابل فیتاز × سطح کلسیم × فسفر × مکمل فایتوژنیک بر قابلیت هضم مواد مغذی (درصد) در جوجه‌های گوشتی

قابلیت هضم مواد مغذی					اثرات متقابل سه‌گانه		
					فیتاز (واحد بر کیلوگرم) کلسیم و فسفر فایتوژنیک (میلی‌گرم بر کیلوگرم)		
ماده خشک	ماده آلی	کلسیم	فسفر	خاکستر پروتئین	صفر	عادی	صفر
۶۷/۳	۶۸/۶	۵۹/۵	۶۰/۶	۴۷/۳	صفر	عادی	صفر
۶۷/۹	۶۹/۲	۵۹/۹	۶۲/۳	۴۸/۰	۲۰۰		
۶۹/۳	۷۰/۶	۶۳/۹	۶۶/۵	۵۰/۰	صفر	عادی	۵۰۰
۷۱/۷	۷۲/۹	۶۵/۶	۷۲/۳	۵۳/۳	۲۰۰		
۷۲/۵	۷۳/۷	۶۶/۶	۷۵/۹	۵۴/۱	صفر	عادی	۲۰۰۰
۷۵/۵	۷۶/۶	۶۸/۹	۷۹/۴	۵۵/۹	۲۰۰		
۶۸/۹	۷۰/۱	۶۱/۷	۶۵/۰	۴۸/۲	صفر	کاهش یافته	صفر
۶۹/۳	۷۱/۹	۶۲/۹	۷۰/۳	۵۰/۶	۲۰۰		
۷۰/۶	۷۳/۳	۶۶/۴	۷۴/۶	۵۲/۵	صفر	کاهش یافته	۵۰۰
۷۲/۱	۷۴/۰	۶۷/۰	۷۶/۹	۵۳/۲	۲۰۰		
۷۶/۲	۷۷/۳	۷۰/۰	۷۶/۶	۵۶/۷	صفر	کاهش یافته	۲۰۰۰
۷۶/۵	۷۷/۶	۷۴/۸	۸۷/۵	۵۷/۲	۲۰۰		
۰/۷۵	۰/۷۳	۰/۷۳	۰/۹۵	۱/۳۵	۱/۳۴		SEM
							P value
۰/۱۸۷	۰/۱۸۹	۰/۲۰۶	۰/۰۲۴۰	۰/۵۰۹	۰/۷۸۲		فیتاز × سطح کلسیم و فسفر × فایتوژنیک

a-e میانگین‌های با حروف غیرمشابه در هر ستون دارای اختلاف معنی‌دار در سطح ۵ درصد می‌باشند. SEM: خطای استاندارد میانگین‌ها.

با توجه به نتایج ارائه‌شده در جدول (۴)، افزودن مقادیر بالای فیتاز در جیره با کاهش کلسیم و فسفر سبب افزایش معنی‌دار قابلیت هضم کلسیم و فسفر نسبت به افزودن همین مقدار از فیتاز در جیره با کلسیم و فسفر بالاتر شده است ($P < 0.05$). نشان داده شده است که افزایش کلسیم جیره به میزان قابل‌توجهی قابلیت هضم کلسیم و فسفر را در جوجه‌های گوشتی کاهش می‌دهد (Osunbami *et al.*, 2024). در این راستا در مطالعه‌ای گزارش شد که اثر آنزیم فیتاز بر قابلیت هضم کلسیم و فسفر در جیره‌های دارای کلسیم کم‌تر از استاندارد به‌طور قابل‌ملاحظه‌ای افزایش می‌یابد (Walk *et al.*, 2024). ممکن است بالابودن مقدار فسفر (در جیره‌های با کلسیم و فسفر بیش‌تر) به‌عنوان محصول این آنزیم سبب کاهش فعالیت این آنزیم شده باشد، زیرا طبق قاعده کلی معمولاً با افزایش مقدار محصول و کاهش مقدار سوپسترا، فعالیت آنزیم کاسته می‌شود. از طرف دیگر باید در نظر داشت که کاهش کلسیم منجر به کاهش pH محیط و

ایجاد محیط بهینه برای فعالیت آنزیم فیتاز می‌شود (Dersjant-Li et al., 2015). همان‌طور که در جدول مشاهده می‌شود، اثر متقابل بین سطح فیتاز و مکمل فایتوژنیک بر قابلیت هضم کلسیم نیز معنی‌دار شده، به طوری که سطوح ۵۰۰ و FTU۲۰۰۰ آنزیم فیتاز در هر کیلوگرم جیره به علاوه مکمل فایتوژنیک افزایش معنی‌دار قابلیت هضم کلسیم به دست آمد. نتایج یک پژوهش ناظر بر تأثیر مکمل فایتوژنیک حاوی تیمول و کارواکرول در افزایش قابلیت هضم کلسیم و فسفر می‌باشد (Hafeez et al., 2016). تأثیر بر میکروفور روده و متعاقب آن سلامت دستگاه گوارش، سازوکاری است که معمولاً مکمل‌های فایتوژنیک به وسیله آن بر قابلیت هضم تأثیر می‌گذارند. به نظر می‌رسد که بهبود سلامت روده در اثر مکمل فایتوژنیک همراه با آزادسازی مقدار بالای کلسیم افزوده شده تحت تأثیر سطوح بالای فیتاز عامل چنین افزایشی در قابلیت هضم کلسیم باشد.

جدول ۴. اثرات فیتاز × سطح کلسیم و فسفر، فیتاز × مکمل فایتوژنیک و سطح کلسیم و فسفر × مکمل فایتوژنیک بر قابلیت هضم مواد مغذی (درصد) در جوجه‌های گوشتی

قابلیت هضم مواد مغذی						اثرات متقابل دوگانه		
پروتئین	خاکستر	فسفر	کلسیم	ماده آلی	ماده خشک	فیتاز (واحد بر کیلوگرم)	کلسیم و فسفر	فایتوژنیک (میلی گرم بر کیلوگرم)
۷۵/۶	۴۷/۷	۶۱/۴ ^c	۵۹/۷ ^c	۶۸/۹	۶۷/۶	-	عادی	-
۷۷/۰	۴۹/۴	۶۷/۷ ^d	۶۲/۳ ^d	۷۱/۰	۶۹/۷	-	کاهش یافته	-
۷۷/۷	۵۱/۶	۶۹/۴ ^d	۶۴/۷ ^c	۷۱/۷	۷۰/۵	-	عادی	-
۷۹/۴	۵۲/۹	۷۵/۷ ^c	۶۶/۷ ^b	۷۳/۶	۷۲/۵	-	کاهش یافته	-
۸۱/۰	۵۵/۰	۷۷/۷ ^b	۶۷/۸ ^b	۷۵/۱	۷۴/۰	-	عادی	-
۸۱/۹	۵۶/۹	۸۷/۱ ^a	۷۲/۴ ^a	۷۷/۵	۷۶/۳	-	کاهش یافته	-
۰/۸۸	۰/۹۵	۰/۶۷	۰/۵۲	۰/۵۲	۰/۵۳			SEM
۷۵/۷	۴۷/۸	۶۲/۸	۶۰/۶ ^c	۶۹/۴	۶۸/۱	صفر	-	صفر
۷۶/۸	۴۹/۳	۶۶/۳	۶۱/۴ ^c	۷۰/۵	۶۹/۳	۲۰۰	-	۲۰۰
۷۷/۷	۵۱/۲	۷۰/۵	۶۵/۳ ^d	۷۱/۹	۷۰/۷	صفر	-	۵۰۰
۷۹/۴	۵۳/۲	۷۴/۶	۶۶/۳ ^c	۷۳/۵	۷۲/۳	۲۰۰	-	۲۰۰
۸۱/۱	۵۵/۴	۸۱/۳	۶۸/۴ ^b	۷۵/۵	۷۴/۳	صفر	-	۲۰۰۰
۸۱/۸	۵۶/۵	۸۳/۵	۷۱/۹ ^a	۷۷/۱	۷۶/۰	۲۰۰	-	۲۰۰
۰/۸۸	۰/۹۶	۰/۶۷	۰/۵۲	۰/۵۲	۰/۵۳			SEM
۷۷/۶	۵۰/۵	۶۷/۶	۶۳/۴	۷۱/۰	۶۹/۷	صفر	عادی	-
۷۸/۶	۵۲/۴	۷۲/۳	۶۴/۸	۷۲/۹	۷۱/۷	۲۰۰	-	=
۷۸/۸	۵۲/۵	۷۵/۴	۶۶/۱	۷۲/۶	۷۲/۴	صفر	کاهش یافته	-
۸۰/۰	۵۳/۶	۷۸/۲	۶۸/۳	۷۴/۵	۷۳/۳	۲۰۰	-	-
۰/۷۲	۰/۷۸	۰/۵۵	۰/۴۲	۰/۴۲	۰/۴۴			SEM
P value								
۰/۹۰۳	۰/۹۳۳	۰/۰۳۹۰	۰/۰۴۴	۰/۹۱۲	۰/۹۵۸	فیتاز × سطح کلسیم و فسفر		
۰/۱۸۶۵	۰/۱۸۸۹	۰/۳۸۵	۰/۰۲۹۶	۰/۹۱۸	۰/۱۸۹۱	فیتاز × فایتوژنیک		
۰/۱۸۶۳	۰/۶۱۹	۰/۴۵۲	۰/۳۵۲	۰/۲۷۱	۰/۲۵۹	سطح کلسیم و فسفر × فایتوژنیک		

a-e: میانگین‌های با حروف غیر مشابه در هر ستون دارای اختلاف معنی‌دار در سطح ۵ درصد می‌باشند.

SEM: خطای استاندارد میانگین‌ها.

با توجه به اطلاعات مندرج در جدول (۵)، افزایش مقدار فیتاز از صفر به ۵۰۰ و ۲۰۰۰ باعث تفاوت در قابلیت هضم ماده خشک، ماده آلی، پروتئین، خاکستر خام و هم‌چنین کلسیم و فسفر شد ($P < 0.05$). مطالعات متعددی افزایش قابل‌توجه هضم کلسیم و فسفر را با افزودن سطوح افزایشی فیتاز به جیره جوجه‌های گوشتی گزارش کرده‌اند (Yang *et al.*, 2021) نیز افزایش خطی قابلیت هضم کلسیم و فسفر را با افزایش مقدار فیتاز جیره از ۲۵۰ به ۲۰۰۰ واحد فیتاز در هر کیلوگرم خوراک نشان دادند. در مطالعه دیگری، گزارش شد که افزایش مقدار فیتاز از صفر به ۵۰۰، سبب افزایش قابلیت هضم فسفر گردید و مقادیر سوپردوز فیتاز نسبت به مقدار معمول افزودن فیتاز موجب قابلیت هضم بیش‌تر فسفر شده، اما افزودن ۳۰۰۰ FTU نسبت به ۱۵۰۰ FTU تفاوت معنی‌داری نداشت (Sommerfeld *et al.*, 2017). در مطالعه این پژوهش‌گران، مقادیر بالاتر فیتاز شامل ۱۵۰۰ FTU و ۳۰۰۰ FTU نسبت به مقدار معمول، اثر معنی‌داری بر قابلیت هضم کلسیم نداشت. در پژوهش دیگری (Wang *et al.*, 2021) نشان داده شد که افزودن ۲۵۰۰ واحد فیتاز به هر کیلوگرم خوراک سبب افزایش قابلیت هضم ماده خشک، خاکستر، فسفر و راندمان انرژی نسبت به جوجه‌های تغذیه‌شده با ۱۰۰۰ واحد فیتاز در سن ۲۱ روزگی شد. با این وجود، در مطالعه آن‌ها مقدار بالای فیتاز در سن ۴۲ روزگی منجر به روند افزایشی قابلیت هضم ماده خشک و کلسیم و سبب افزایش معنی‌دار فسفر، خاکستر و انرژی شد. افزایش بیش‌تر قابلیت هضم مواد مغذی با استفاده از مقادیر بالای فیتاز نسبت به حالت افزودن مقدار معمول فیتاز (۵۰۰ FTU) از خنثی شدن اثرات اسیدفایتیک در اتصال به مواد مغذی ناشی می‌گردد زیرا بخش قابل‌ملاحظه‌ای از اسیدفایتیک خوراک هیدرولیز می‌گردد (Wang *et al.*, 2021).

جدول ۵. اثرات اصلی مقدار فیتاز، سطح کلسیم و فسفر و افزودن مکمل فایتوژنیک بر قابلیت هضم مواد مغذی (درصد)

اثرات اصلی	ماده خشک	ماده آلی	خاکستر	کلسیم	فسفر	پروتئین
فیتاز (واحد بر کیلوگرم)						
صفر	۶۸/۷ ^c	۶۹/۹ ^c	۴۸/۵ ^c	۶۱/۰ ^c	۶۴/۵ ^c	۷۶/۳ ^c
۵۰۰	۷۱/۵ ^b	۷۲/۷ ^b	۵۲/۲ ^b	۶۵/۷ ^b	۷۲/۶ ^b	۷۸/۶ ^b
۲۰۰۰	۷۵/۳ ^a	۷۶/۳ ^a	۵۵/۹ ^a	۷۰/۱ ^a	۸۲/۴ ^a	۸۱/۴ ^a
SEM	۰/۳۸	۰/۳۶	۰/۶۸	۰/۳۷	۰/۴۷	۰/۶۲
کلسیم و فسفر						
معمول	۷۰/۷ ^b	۷۱/۹ ^b	۵۱/۴ ^b	۶۴/۰ ^b	۶۹/۴ ^b	۷۸/۱
کاهش‌یافته	۷۲/۸ ^a	۷۴/۰ ^a	۵۳/۱ ^a	۶۷/۱۵ ^a	۷۶/۸۲ ^a	۷۹/۴
SEM	۰/۲۸	۰/۳۰	۰/۵۵	۰/۳۰	۰/۳۹	۰/۵۱
مکمل فایتوژنیک (میلی‌گرم بر کیلوگرم)						
صفر	۷۱/۰ ^b	۷۲/۳	۵۱/۵	۶۴/۷ ^b	۷۱/۵ ^b	۷۸/۲
۲۰۰	۷۲/۵ ^a	۷۳/۷	۵۳/۰	۶۶/۵ ^a	۷۴/۸ ^a	۷۹/۳
SEM	۰/۳۹	۰/۲۵	۰/۵۵	۰/۳۰	۰/۳۹	۰/۵۱
P value						
فیتاز	۰/۰۰۰۱	۰/۰۰۰۱	۰/۰۰۰۱	۰/۰۰۰۱	۰/۰۰۰۱	۰/۰۰۰۱
کلسیم و فسفر	۰/۰۰۰۱	۰/۰۰۰۱	۰/۰۴۲۵	۰/۰۰۰۱	۰/۰۰۰۱	۰/۰۰۱۹
فایتوژنیک	۰/۰۰۱۹	۰/۰۰۱۸	۰/۰۵۵۹	۰/۰۰۰۱	۰/۰۰۰۱	۰/۱۱۳

a-c: میانگین‌هایی با حروف غیرمشابه در هر ستون دارای اختلاف معنی‌دار در سطح ۵ درصد می‌باشند.

SEM: خطای استاندارد میانگین‌ها.

در مطالعه حاضر افزودن مکمل فایتوژنیک سبب افزایش قابلیت هضم ماده خشک، ماده آلی، خاکستر، کلسیم و فسفر شد ($P < 0.05$)، اما بر قابلیت هضم پروتئین اثری نداشت. نتایج مطالعات متعدد اثرات مثبت مکمل‌های فایتوژنیک به‌ویژه ترکیبات حاوی کارواکرول، تیمول و اولئورزین کاپسایسین در ارتقای معنی‌دار قابلیت هضم مواد مغذی را تأیید نموده‌اند (Mountzouris et al., 2011; Hafeez et al., 2016; Su et al., 2021; Gholami-Ahangaran et al., 2022). همسو با نتایج مطالعه حاضر، در پژوهشی (Hafeez et al., 2016) نشان داده شد که مکمل کردن جیره با ۱۰۰ میلی‌گرم در هر کیلوگرم جیره از مکمل فایتوژنیک حاوی تیمول، کاواکرول و لیمونن سبب افزایش فسفر گردید. در مطالعه دیگری (Su et al., 2021) اثربخشی مقادیر ۵۰، ۱۰۰، ۲۰۰ و ۴۰۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم از مکمل فایتوژنیک حاوی کارواکرول، تیمول و سینامالدئید را بر قابلیت هضم ماده خشک، انرژی خام و عصاره اتری را گزارش نمودند، اما فقط سطوح ۲۰۰ و ۴۰۰ میلی‌گرم از مکمل فوق بر قابلیت هضم پروتئین تأثیر معنی‌داری داشت. بنابراین هرچند که مکانیسم تأثیر این نوع ترکیبات هنوز نامشخص است، اما برخلاف سایر مواد مغذی، قابلیت هضم پروتئین وابسته به دوز می‌باشد. در توافق با یافته‌های این آزمایش، در مطالعه‌ای دیگر افزایش قابل ملاحظه قابلیت هضم ماده خشک و خاکستر با افزودن مکمل فایتوژنیک حاوی مقادیر بالای کارواکرول ثبت شد، اما قابلیت هضم پروتئین تفاوتی با شاهد نداشت (Mountzouris et al., 2011).

پژوهش‌گران دیگری (Cengiz et al., 2016) گزارش کردند که اسانس رزماری فعالیت استروژن را تحریک-نموده، رابطه مستقیمی با ابقای کلسیم داشته و بنابراین ممکن است به محافظت از ساختار اسکلتی کمک کنند. نتایج پژوهش‌های انجام‌شده بر روی موش‌ها توسط این پژوهش‌گران نشان داد که اسانس آویشن و رزماری و مونوترپن‌ها، مهارکننده‌های بازجذب استخوان بوده و تأثیر مثبتی بر استخوان‌سازی دارند، اما آویشن در پیشگیری از تحلیل استخوان مؤثرتر از رزماری بود. اثرات اسانس‌های گیاهی بر جذب، قابلیت دسترسی و تجمع مواد معدنی در بافت‌ها ممکن است بسته به مواد فعال آن‌ها متفاوت، اما درک فعل و انفعالات بین این مواد فعال و موادمعدنی نیاز به پژوهش‌های بیش‌تری دارد. مطالعات اثرات قدرتمند ترکیبات فایتوژنیک حاوی تیمول و کارواکرول را بر کاهش قابل توجه شمار باکتری‌های بیماری‌زا مانند اشریشیاکولی و کلوستریدیوم پرفرنجنس نشان داده شده و هم‌چنین تعادل میکروبی روده با استفاده از ترکیبات فایتوژنیک حاوی چنین اسانس‌هایی سبب بهبود جذب مواد مغذی می‌شود (Gholami-Ahangaran et al., 2022).

۳.۳. فراسنجه‌های خونی

اثرات متقابل سه‌گانه بین مقدار فیتاز، سطح کلسیم و فسفر و افزودن ماده فایتوژنیک بر میزان کلسیم، فسفر و آنزیم‌های کبدی موجود در خون در جدول (۶) نشان داده شده است. همان‌طور که در جدول مشاهده می‌شود اثرات متقابل سه‌گانه بر مقدار مواد معدنی خون و آنزیم‌های کبدی معنی‌دار نبود، عدم معنی‌دار شدن اثرات متقابل نشان‌دهنده مستقل بودن اثرات عوامل اصلی بر فراسنجه‌های خونی مطالعه حاضر باشد. توضیح این‌که یعنی اثر یک عامل بر نتیجه یک فراسنجه با اثر عوامل دیگر روی فراسنجه تداخل ندارد و اثرات آن‌ها روی هم افزایشی یا کاهش‌ی نیست.

با توجه به نتایج جدول (۷)، اثرات متقابل دوگانه موجود بین عوامل مختلف بر مقدار کلسیم و فسفر و آنزیم‌های کبدی موجود در خون معنی‌دار نشد. با توجه به نتایج جدول‌های (۶) و (۷) که مربوط به اثرات متقابل سه‌گانه و دوگانه می‌باشند (عدم معنی‌داری)، می‌توان نتیجه گرفت که اثرات اصلی مقدار فیتاز، سطح کلسیم و فسفر و مکمل فایتوژنیک بر فراسنجه‌های خونی مستقل بوده و به تنهایی قابل تفسیر می‌باشند.

جدول ۶. اثرات متقابل فیتاز × سطح کلسیم فسفر × مکمل فایتنوزینیک بر مواد معدنی خون و آنزیم‌های کبدی جوجه‌های گوشتی

مواد معدنی و آنزیم‌های کبدی سرم خون				اثرات متقابل سه‌گانه			
AST (واحد بین‌المللی / لیتر)	ALT (واحد بین‌المللی / لیتر)	ALP (واحد بین‌المللی / لیتر)	کلسیم (میلی‌گرم / دسی‌لیتر)	فسفر (میلی‌گرم / دسی‌لیتر)	فایتنوزینیک (میلی‌گرم بر کیلوگرم)	کلسیم و فسفر	فیتاز (واحد بر کیلوگرم)
۲۴۳/۳	۳۵/۰۰	۶۳۳۶/۳	۵/۴	۱۱/۵	صفر	عادی	صفر
۲۴۲/۵	۳۵/۰۰	۵۹۴۵/۰	۵/۸	۱۰/۷	۲۰۰	-	صفر
۲۴۶/۰	۳۴/۲۵	۵۵۹۳/۳	۶/۲	۱۰/۷	صفر	عادی	۵۰۰
۲۴۲/۵	۳۴/۲۵	۴۶۲۸/۳	۶/۵	۱۰/۶	۲۰۰	-	۵۰۰
۲۴۰/۰	۳۱/۰۰	۴۴۲۵/۰	۶/۴	۱۰/۰	صفر	عادی	۲۰۰۰
۲۴۸/۳	۳۱/۰۰	۴۰۶۳/۳	۶/۶	۹/۵	۲۰۰	-	۲۰۰۰
۲۴۶/۰	۳۷/۰۰	۶۴۴۲/۳	۵/۴	۱۱/۶	صفر	کاهش یافته	صفر
۲۴۲/۵	۳۶/۰۰	۵۹۴۵/۰	۵/۷	۱۱/۳	۲۰۰	-	صفر
۲۲۷/۰	۳۴/۷۵	۵۵۸۶/۸	۶/۰	۱۰/۹	صفر	کاهش یافته	۵۰۰
۲۶۷/۸	۳۳/۵۰	۵۰۷۱/۸	۶/۹	۱۰/۷	۲۰۰	-	۲۰۰۰
۲۷۷/۸	۳۴/۲۵	۴۷۳۳/۸	۷/۰	۱۰/۵	صفر	کاهش یافته	۲۰۰۰
۲۷۴/۰	۳۰/۷۵	۴۳۹۱/۸	۷/۰	۱۰/۰	۲۰۰	-	۲۰۰۰
۲۰/۷	۰/۹۵	۴۵۷/۴	۰/۲۳	۰/۳۱			SEM
							P value
۰/۸۲۹	۰/۸۲۸	۰/۹۰۴	۰/۴۲۵	۰/۶۵۸	فیتاز × سطح کلسیم و فسفر × فایتنوزینیک		

۱. SEM: خطای استاندارد میانگین‌ها.

جدول ۷. اثرات فیتاز × سطح کلسیم و فسفر، فیتاز × مکمل فایتنوزینیک و سطح کلسیم و فسفر × مکمل فایتنوزینیک بر مواد معدنی خون و آنزیم‌های کبدی جوجه‌های گوشتی

مواد معدنی و آنزیم‌های کبدی سرم خون				اثرات متقابل دوگانه			
AST (واحد بین‌المللی بر لیتر)	ALT (واحد بین‌المللی بر لیتر)	ALP (واحد بین‌المللی بر لیتر)	کلسیم (میلی‌گرم / دسی‌لیتر)	فسفر (میلی‌گرم / دسی‌لیتر)	فایتنوزینیک (میلی‌گرم / کیلوگرم)	کلسیم و فسفر	فیتاز (واحد بر کیلوگرم)
۲۴۴/۹	۳۵/۰	۶۱۴۰/۶	۵/۶	۱۱/۱	-	عادی	صفر
۲۴۴/۳	۳۶/۵	۶۱۹۳/۶	۵/۵	۱۱/۴	-	کاهش یافته	صفر
۲۴۴/۱	۳۴/۳	۵۱۱۰/۸	۶/۴	۱۰/۷	-	عادی	۵۰۰
۲۴۷/۴	۳۴/۱	۵۱۲۹/۳	۶/۵	۱۰/۸	-	کاهش یافته	۵۰۰
۲۴۴/۰	۳۱/۰	۴۲۴۴/۱	۶/۵	۹/۸	-	عادی	۲۰۰۰
۲۷۵/۹	۳۲/۵	۴۵۶۲/۸	۷/۰	۱۰/۲	-	کاهش یافته	۲۰۰۰
۱۴/۶	۱/۱۲	۲۳۳/۵	۰/۱۶	۰/۲۲			SEM
۲۴۴/۶	۳۶/۰	۶۳۸۹/۳	۵/۳۹	۱۱/۶	صفر	-	صفر
۲۴۲/۵	۳۵/۵	۵۹۴۵/۰	۵/۷۴	۱۱/۰	۲۰۰	-	صفر
۲۳۳/۵	۳۴/۵	۵۵۹۰/۰	۶/۱۴	۱۰/۸	صفر	-	۵۰۰
۲۵۸/۰	۳۳/۹	۴۵۵۰/۰	۶/۶۸	۱۰/۷	۲۰۰	-	۲۰۰۰
۲۶۷/۰	۳۲/۶	۴۵۷۹/۴	۶/۶۹	۱۰/۲	صفر	-	۲۰۰۰
۲۵۲/۸	۳۰/۹	۴۲۲۷/۵	۶/۸۲	۹/۸	۲۰۰	-	۲۰۰۰
۱۴/۶	۱/۱۲	۰/۵۲	۰/۱۶	۰/۵۳			SEM
۲۴۶/۵	۳۳/۴	۵۴۵۱/۵	۶/۰	۱۰/۷	صفر	عادی	-
۲۴۰/۸	۳۳/۴	۴۸۷۸/۸	۶/۳	۱۰/۳	۲۰۰	-	=
۲۵۰/۳	۳۵/۳	۵۵۸۷/۶	۶/۱	۱۱/۰	صفر	کاهش یافته	-
۲۶۱/۴	۳۳/۴	۵۱۳۶/۲	۶/۵	۱۰/۶	۲۰۰	-	-
۱۱/۹	۰/۹۱	۲۶۴/۱	۰/۱۳	۰/۱۸			SEM
							P value
۰/۵۱۱	۰/۷۰۶	۰/۹۱۸	۰/۲۴۰	۰/۷۴۹	فیتاز × سطح کلسیم و فسفر		
۰/۴۸۵	۰/۸۲۸	۰/۸۲۳	۰/۶۳۶	۰/۶۳۵	فیتاز × فایتنوزینیک		
۰/۶۱۹	۰/۳۰۱	۰/۸۱۹	۰/۲۷۱	۰/۸۳۹	سطح کلسیم و فسفر × فایتنوزینیک		

SEM: خطای استاندارد میانگین‌ها.

داده‌های حاصل از اثرات عوامل آزمایشی بر فراسنجه‌های خونی در جدول (۸) نشان داده شده است. افزایش مقدار فیتاز از صفر به FTU۲۰۰۰ در هر سبب افزایش در غلظت فسفر خون شد ($P < 0/05$). برخلاف فسفر، مقدار کلسیم سرم با افزایش فیتاز جیره کاهش قابل ملاحظه‌ای یافت ($P < 0/05$). کاهش معنی‌دار فعالیت آنزیم کبدی آلکالین فسفاتاز و آلانین آمینوترانسفراز با افزایش مقدار فیتاز جیره مشاهده می‌شود ($P < 0/05$)، اما مقدار آنزیم آسپاراتات آمینوترانسفراز تحت تأثیر سطح فیتاز قرار نگرفت. نتایج مطالعه بسیاری کاهش کلسیم خون، افزایش فسفر و کاهش فعالیت آنزیم آلکالین فسفاتاز را با افزودن فیتاز به جیره را گزارش نموده‌اند (Manobhavan *et al.*, 2016; Liu *et al.*, 2023). همسو با نتایج این مطالعه، پژوهش‌گران دیگری (Farhadi *et al.*, 2017) با افزایش مقدار آنزیم فیتاز در جیره کاهش معنی‌داری کلسیم و افزایش مقدار فسفر خون را به دست آوردند. همچنین در مطالعه دیگری، با افزایش مقدار فیتاز جیره از صفر به مقادیر ۵۰۰، ۲۵۰۰ و FTU۵۰۰۰، کاهش کلسیم و افزایش فسفر خون جوجه‌های گوشتی را در سن ۳۵ روزگی گزارش شد (Manobhavan *et al.*, 2016). در مقابل، طی یک تحقیق (Sommerfeld *et al.*, 2017) با افزایش مقدار فیتاز، شاهد افزایش معنی‌دار قابلیت هضم کلسیم و فسفر جیره بودند، اما تفاوتی را در غلظت مواد معدنی خون مشاهده نکردند. نشان داده شده است که در جیره‌های دارای کمبود فسفر، با ثابت نگه‌داشتن کلسیم (۵ درصد) و افزایش فسفر جیره (از ۰/۰۸ به ۰/۳۸ درصد)، میزان فسفر خون افزایش و کلسیم کاهش می‌یابد، تا این‌که ابقای فسفر غیر فیتات به وضعیت پایدار برسد. بنابراین رسیدن به حالت پایدار ابقای فسفر با افزایش فسفر و کاهش کلسیم خون یک مکانیسم فیزیولوژیکی است که در هنگام افزودن فیتاز به جیره انتظار رخ دادن آن می‌رود (Rousseau *et al.*, 2016). اگرچه هر یک از عوامل مختلف به‌طور جداگانه سبب افزایش قابلیت هضم کلسیم و فسفر جیره شد، اما سطوح کلسیم و فسفر خون همراه با این افزایش هضم تغییر نکرد. این نتایج ناظر بر کنترل و حفظ حالت پایدار مقادیر اجزای موجود در خون از طریق مکانیسم‌های هموستازی می‌باشد (Rousseau *et al.*, 2016).

جدول ۸. اثر مقدار فیتاز، سطح کلسیم و فسفر و افزودن مکمل فایتوژنیک بر مواد معدنی خون و آنزیم‌های کبدی جوجه‌های گوشتی

اثرات اصلی	کلسیم (میلی گرم بر دسی لیتر)	فسفر (میلی گرم بر دسی لیتر)	ALP (واحد بین المللی / لیتر)	ALT (واحد بین المللی / لیتر)	AST (واحد بین المللی / لیتر)
فیتاز (واحد بر کیلوگرم)					
صفر	^c ۱۱/۳	^c ۵/۶	^a ۶۱۶۷/۱	^a ۳۵/۸	۲۴۳/۶
۵۰۰	^b ۱۰/۷	^b ۶/۴	^b ۵۲۲۰/۰	^a ۳۴/۲	۲۴۵/۸
۲۰۰۰	^a ۱۰/۰	^a ۶/۸	^c ۴۴۰۳/۴	^b ۳۱/۸	۲۴۹/۹
SEM	۰/۳۸	۰/۱۱	۲۲۸/۷	۰/۷۹	۱۰/۳۴
کلسیم و فسفر					
معمول	۱۰/۵	۶/۲	۵۱۶۵/۲	۳۳/۴	۲۴۳/۷
کاهش یافته	۱۰/۸	۶/۳	۵۲۶۱/۹	۳۴/۴	۲۵۵/۸
SEM	۰/۱۳	۰/۰۹۳	۱۸۶/۷۵	۰/۶۵	۸/۴۵
فایتوژنیک (میلی گرم بر کیلوگرم)					
صفر	^a ۱۰/۹	^b ۶/۱	^a ۵۵۲۰/۵	۳۴/۴	۲۴۸/۴
۲۰۰	^b ۱۰/۵	^a ۶/۴	^b ۵۰۰۷/۵	۳۳/۴	۲۵۱/۱
SEM	۰/۱۳	۰/۰۹۳	۱۸۶/۷۵	۰/۶۵	۸/۴۴
P value					
فیتاز	۰/۰۰۰۱	۰/۰۰۰۱	۰/۰۰۰۱	۰/۰۰۳۹	۰/۳۸۶
کلسیم و فسفر	۰/۱۰۷	۰/۲۱۱	۰/۴۶۱	۰/۳۰۱	۰/۳۱۵
فایتوژنیک	۰/۰۳۸۸	۰/۰۱۳۷	۰/۰۴۶۴	۰/۳۰۱	۰/۸۲۰۰

a-c: میانگین‌های با حروف غیرمشابه در هر ستون دارای اختلاف معنی‌دار در سطح ۵ درصد می‌باشند.
SEM: خطای استاندارد میانگین‌ها.

در توافق با مطالعه حاضر، یافته‌های پژوهش دیگری (Kriseldi et al., 2021) که افزایش سطح فیتاز جیره، منتج به کاهش سطح آلکالین فسفاتاز پلاسما گردید. افزایش فعالیت آلکالین فسفاتاز (ALP) با ناهنجاری‌های استخوانی مرتبط بوده و ممکن است مربوط به کمبود کلسیم و فسفر یا نسبت بالای کلسیم به فسفر باشد. همچنین، گفته می‌شود که کاهش فعالیت آنزیم آلکالین فسفاتاز با افزودن فیتاز به جیره‌های حاوی فسفر پایین احتمالاً به علت کاهش بیان این آنزیم در نتیجه افزایش دسترسی فسفر است (Fardadi et al., 2017). ALP، آنزیمی است که عامل اصلی معدنی‌شدن استخوان است. با توجه به عملکرد آن، غلظت ALP در گردش خون را می‌توان با کلسیم و فسفر جیره تغییر داد. به عنوان مثال، در یک دوره آزمایشی ۲۱ روزه، غلظت ALP پلاسما در جوجه‌های گوشتی با افزایش فسفر غیرفیتات جیره از ۴/۵ به ۵/۵ گرم بر کیلوگرم، پنج درصد کاهش یافت (Baradaran et al., 2017)، اما در تضاد با نتایج مطالعه حاضر هیچ تغییری در مقدار آلکالین فسفاتاز خون پس از شش ساعت تغذیه جیره‌های حاوی مقادیر مختلف فیتاز ثبت نگردید. این پژوهش‌گران عدم تفاوت در غلظت آلکالین فسفاتاز پلاسما را به مکانیسم هموستاتیک فسفر و کلسیم پلاسما نسبت دادند که ممکن است بیش از شش ساعت طول بکشد.

کاهش مقدار کلسیم و فسفر جیره اثر معنی داری بر میزان کلسیم و فسفر خون و آنزیم‌های کبدی نداشت. در این راستا، گفته می‌شود که با کاهش مقدار فسفر جیره، بیان ژن‌های سدیم-فسفات ترانسپورتر ۲ افزایش می‌یابد و با توجه به این که این ترانسپورتر نقش اصلی در انتقال فسفر دارد، می‌تواند تا حدودی کمبود اندک فسفر را با افزایش راندمان جذب جبران نماید. در مورد عدم تغییر سطح کلسیم خون نیز نظر بر این است که جذب فعال کلسیم در هنگام کاهش اندک کلسیم به عنوان مکانیسم تنظیمی عمل می‌کند (Rousseau et al., 2016). همچنین گفته می‌شود که کاهش کلسیم جیره سبب کاهش زمان عبور خوراک از دستگاه گوارش و افزایش راندمان جذب مواد مغذی می‌شود. این فرایند احتمالاً با هضم بهتر اسیدهای چرب در هنگام کاهش کلسیم در ارتباط است، زیرا اسیدهای چرب ضروری سبب افزایش بیان پپتید YY و کندشدن حرکات روده می‌شوند (Kiani et al., 2020).

در این پژوهش افزودن مکمل فایتوژنیک سبب کاهش کلسیم، افزایش فسفر و کاهش میزان آنزیم آلکالین فسفاتاز خون شد ($P < 0.05$)، اما اثر معنی داری بر مقدار آنزیم اسپاراتات آلانین ترانسفراز و آلانین آمینوترانسفراز نداشت. کاهش کلسیم خون تحت تأثیر مکمل فایتوژنیک منطبق با نتایج پژوهش‌گران دیگری می‌باشد (Pirgozliev et al., 2023). در انطباق با نتایج مطالعه حاضر، یافته‌های سایر پژوهش‌گران، نیز کاهش فعالیت آلکالین فسفاتاز را با استفاده از مکمل فایتوژنیک در جیره جوجه‌های گوشتی را تأیید نمود (Farhadi et al., 2017; Hesabi Nameghi et al., 2019).

۳.۴. ایمنی هموزوال

در جدول (۹)، اثرات متقابل سه‌گانه بین مقدار فیتاز، سطح کلسیم و فسفر و مکمل فایتوژنیک بر شاخص‌های ایمنی خلاصه شده است که ناظر بر معنی دار نبودن این نوع اثرات می‌باشد. این عدم معنی داری اثرات متقابل نشان‌دهنده این موضوع است که عوامل موردبررسی ممکن فقط به صورت مستقل بر تحریک تولید ایمونوگلوبولین‌های خون علیه گلوبول-قرمز گوسفند اثرگذار باشد. به عبارت دیگر، اثر هر کدام از عوامل بر شاخص موردبررسی مستقل بوده است.

اثرات متقابل دوگانه بین فاکتورهای مختلف بر تیترا آنتی‌بادی علیه واکسن بیماری نیوکاسل در سنین ۳۱ و ۴۱، ایمونوگلوبولین‌های M و G و همچنین مجموع آن‌ها علیه گلوبول قرمز گوسفند در سنین ۲۸ و ۴۱ در جدول (۱۰) نشان داده شده است. با توجه به داده‌های این جدول، اثرات متقابل دوگانه بر تیترا نیوکاسل و ایمونوگلوبولین‌های تولیدشده معنی دار نشد. بنابراین باید به بررسی اثرات عوامل اصلی بر فراسنجه‌های خونی مرتبط با ایمنی پرداخته شود.

جدول ۹. اثرات متقابل فیتاز × سطح کلسیم فسفر × مکمل فایتوژنیک بر ایمنی جوجه‌های گوشتی (\log_2)

۴۱ روزگی				۲۸ روزگی			اثرات متقابل سه‌گانه			
ND2	IgG	IgM	Total SRBC	ND1	IgG	IgM	Total SRBC	فایتوژنیک (میلی‌گرم بر کیلوگرم)	کلسیم و فسفر	فیتاز (واحد بر کیلوگرم)
۴/۰	۳/۵	۲/۰	۵/۵	۳/۸	۱/۳	۲/۸	۴/۰	صفر	عادی	صفر
۵/۵	۴/۳	۲/۵	۶/۸	۴/۳	۱/۵	۳/۳	۴/۸	۲۰۰		
۵/۳	۵/۳	۱/۵	۶/۸	۴/۳	۱/۸	۳/۳	۵/۰	صفر	عادی	۵۰۰
۶/۳	۴/۸	۲/۳	۷/۰	۴/۵	۱/۸	۳/۳	۵/۰	۲۰۰		
۶/۵	۵/۵	۱/۸	۷/۳	۵/۳	۱/۸	۳/۳	۵/۰	صفر	عادی	۲۰۰۰
۷/۰	۵/۳	۲/۰	۷/۳	۶/۰	۱/۸	۳/۵	۵/۳	۲۰۰		
۴/۳	۳/۳	۲/۰	۵/۳	۴/۰	۱/۳	۲/۵	۳/۸	صفر	کاهش یافته	صفر
۵/۳	۵/۰	۱/۸	۶/۸	۴/۵	۱/۵	۳/۳	۴/۸	۲۰۰		
۶/۵	۵/۰	۲/۰	۷/۰	۵/۵	۱/۸	۳/۳	۵/۰	صفر	کاهش یافته	۵۰۰
۶/۸	۵/۳	۲/۰	۷/۳	۵/۳	۱/۸	۳/۵	۵/۳	۲۰۰		
۶/۵	۶/۳	۱/۵	۷/۸	۵/۵	۲/۰	۳/۵	۵/۵	صفر	کاهش یافته	۲۰۰۰
۷/۰	۶/۰	۲/۰	۸/۰۰	۵/۸	۲/۰	۴/۰	۶/۰	۲۰۰		
۰/۶۷	۰/۴۲	۰/۲۸	۰/۶۹	۰/۶۰۳	۰/۲۴	۰/۳۷	۰/۵۱			SEM
										P value
۰/۹۲۱	۰/۸۳۹	۰/۳۵۵	۰/۹۸۹	۰/۹۴۵	۱/۰۰۰	۱/۰۰۰	۱/۰۰۰			فیتاز × سطح کلسیم و فسفر × فایتوژنیک

SRBC: مجموع آنتی‌آبادی‌های تولیدشده علیه تزریق گلوبول قرمز شسته‌شده گوسفند. IgM: ایمونوگلوبولین M، IgG: ایمونوگلوبولین G، ND1: تیترا اولیه نیوکاسل؛ ND2: تیترا ثانویه نیوکاسل.

۱. SEM: خطای استاندارد میانگین‌ها.

با توجه به داده‌های موجود در جدول (۱۱)، در سن ۲۸ روزگی افزایش مقدار فیتاز از صفر به FTU۲۰۰۰ سبب افزایش مقدار ایمونوگلوبولین G شده ($P < 0.05$) و اثر آن بر افزایش ایمونوگلوبولین M تمایل به معنی‌داری داشت. با این وجود، افزودن فیتاز به‌طور کلی منجر به افزایش معنی‌دار مجموع ایمونوگلوبولین‌های سرم در سن ۲۸ روزگی گردید ($P < 0.05$). سطوح ۵۰۰ و ۲۰۰۰ واحد فیتاز به هر کیلوگرم جیره سبب افزایش ایمونوگلوبولین G در سن ۴۱ روزگی گردید ($P < 0.05$)، اما اثری بر مقدار ایمونوگلوبولین M نداشت. افزایش ایمنی علیه SRBC (مجموع ایمونوگلوبولین‌ها) با افزودن فیتاز به جیره در مطالعه حاضر با یافته‌های مطالعه دیگری (Khodambashi Emami *et al.*, 2013) همخوانی دارد. آن‌ها گزارش کردند که افزودن فیتاز به جیره جوجه‌های گوشتی سبب بهبود قابل‌توجهی در تیترا علیه SRBC گردید و همچنین مقدار ایمونوگلوبولین G نیز با افزودن فیتاز افزایش معنی‌داری در مطالعه آن‌ها داشت. ایمونوگلوبولین M، ایمونوگلوبولین اصلی تولیدشده در مدت پاسخ‌های ایمنی اولیه است. مقادیر کمی از این مولکول‌های ایمنی در پاسخ‌های ثانویه تولید می‌شود. اگرچه این ایمونوگلوبولین در مقادیر کم‌تری تولید می‌شود اما در فعال‌سازی تکمیلی، اپسونیزاسیون (علامت‌گذاری پاتوژن‌ها برای حذف توسط فاگوسیت‌ها)، خنثی‌کردن ویروس‌ها و آگلوتیناسیون (چسبیدن آنتی‌ژن‌ها و برخی از کلاس‌های آنتی‌بادی‌ها) کارآمدتر از ایمونوگلوبولین G است. افزودن فیتاز در سطح ۵۰۰ و FTU۲۰۰۰ سبب بهبود معنی‌دار تیترا آنتی‌بادی علیه نیوکاسل در سنین ۲۸ و ۴۱ روزگی نسبت به سطح صفر گردید ($P < 0.05$). پژوهش‌گران دیگری (Zarghi *et al.*, 2022) در یک بررسی نشان دادند که افزودن فیتاز علاوه بر افزایش قابلیت هضم مواد مغذی می‌تواند تیترا آنتی‌بادی علیه نیوکاسل و ویژگی‌های روده تأثیر داشته باشد. همچنین طی یک مطالعه (Liu *et al.*, 2023) اثر معنی‌دار فیتاز بر ایمنی علیه نیوکاسل را گزارش نمودند. یکی از موارد اثرگذار توسط فیتاز، افزایش دسترسی مغذی اتصال‌یافته به مولکول اسیدفایتیکی به‌ویژه روی می‌باشد. مشخص شده است که فیتاز دسترسی عنصر روی را که نقشی مهم در ایمنی طیور دارد به میزان قابل‌توجهی نسبت به سایر مواد معدنی به دام افتاده در کیلات قدرتمند اسیدفایتیک افزایش

می‌دهد. اهمیت این عنصر به‌تازگی در هنگام مطالعات با استفاده از مقادیر بالای روی ریزپوشانی‌شده با هدف حذف اثرات متقابل با فیتات و یا سایر موادمعدنی به‌خوبی مشخص شده است (Ghasemi et al., 2023).

کاهش مقدار کلسیم و فسفر اثر معنی‌داری بر ایمونوگلوبولین‌های M و G، مجموع ایمونوگلوبولین‌ها و نیز عیار آنتی‌بادی علیه بیماری نیوکاسل در سنین مختلف نداشت. نتایج مطالعه‌ای در مورد اثر مقدار کلسیم و فسفر جیره روی سیستم ایمنی در دسترس نیست، اما به‌نظر می‌رسد که کاهش کلسیم و فسفر موجب نوعی تنش تغذیه‌ای و القای اثر سوء بر ایمنی داشته باشد. عدم تفاوت معنی‌دار در سطوح ایمونوگلوبولین‌ها با کاهش اندک کلسیم و فسفر جیره می‌تواند نشانه‌ای از سیستم هموستازی بدن در جذب بهتر این عناصر برای حفظ حالت پایدار داخلی باشد این موضوع حفظ تعادل کلسیم و فسفر خون در هنگام کاهش ابقای کلسیم و فسفر با افزایش سطوح کلسیم و فسفر قابل‌توجیه است (Rousseau et al., 2016).

جدول ۱۰. اثرات فیتاز × سطح کلسیم و فسفر، فیتاز × مکمل فایتوژنیک و سطح کلسیم و فسفر × مکمل فایتوژنیک بر ایمنی جوجه‌های گوشتی (log₂)

۱۴ روزگی				۲۸ روزگی				اثرات متقابل دوگانه		
ND2	IgG	IgM	Total SRBC	ND1	IgG	IgM	Total SRBC	فایتوژنیک (میلی‌گرم بر کیلوگرم)	کلسیم و فسفر	فیتاز (واحد بر کیلوگرم)
۴/۸	۳/۹	۲/۳	۶/۱	۴/۰	۱/۴	۳/۰	۴/۴	-	عادی	صفر
۴/۸	۴/۱	۱/۹	۶/۰	۴/۳	۱/۴	۲/۹	۴/۳	-	کاهش‌یافته	صفر
۵/۸	۵/۰	۱/۹	۶/۹	۴/۴	۱/۸	۳/۳	۵/۰۰	-	عادی	۵۰۰
۶/۶	۵/۱	۲/۰	۷/۱	۵/۴	۱/۸	۳/۴	۵/۱	-	کاهش‌یافته	صفر
۶/۸	۵/۴	۱/۹	۷/۳	۵/۶	۱/۸	۳/۴	۵/۴	-	عادی	۲۰۰۰
۶/۸	۶/۱	۱/۸	۷/۹	۵/۶	۲/۰	۳/۸	۶/۱	-	کاهش‌یافته	صفر
۰/۴۷	۰/۴۴	۰/۱۹	۰/۴۹	۰/۴۶	۰/۱۷	۰/۲۶	۰/۳۶			SEM
۴/۱	۳/۸	۲/۰	۵/۴	۳/۹	۱/۳	۲/۶	۳/۹	صفر	-	صفر
۵/۴	۴/۶	۲/۱	۶/۸	۴/۴	۱/۵	۳/۳	۴/۹	۲۰۰	-	صفر
۵/۹	۵/۱	۱/۸	۶/۹	۴/۹	۱/۸	۳/۳	۵/۰	صفر	-	۵۰۰
۶/۵	۵/۰	۲/۱	۷/۱	۴/۹	۱/۸	۳/۴	۵/۱	۲۰۰	-	صفر
۶/۵	۵/۹	۱/۶	۷/۵	۵/۴	۱/۹	۳/۴	۵/۳	صفر	-	۲۰۰۰
۷/۰	۵/۶	۲/۰	۷/۶	۵/۴	۱/۹	۳/۸	۵/۶	۲۰۰	-	صفر
۰/۴۷	۰/۴۴	۰/۱۹	۰/۴۹	۰/۴۲	۰/۱۷	۰/۲۶	۰/۳۶			SEM
۵/۳	۴/۸	۱/۸	۶/۵	۴/۴	۱/۶	۳/۰	۴/۷	صفر	عادی	-
۶/۳	۴/۸	۲/۳	۷/۰	۴/۹	۱/۷	۳/۳	۵/۰	۲۰۰	-	=
۵/۸	۴/۸	۱/۸	۶/۷	۵/۰	۱/۶۷	۳/۱	۴/۸	صفر	کاهش‌یافته	-
۶/۳	۵/۴	۱/۹	۷/۳	۵/۲	۱/۸	۳/۶	۵/۳	۲۰۰	-	-
۰/۳۸	۰/۴۲	۰/۱۶	۰/۴۴	۰/۳۴	۰/۱۴	۰/۲۱	۰/۳۱			SEM
P value										
۰/۵۶۷	۰/۴۵۷	۰/۷۵۴	۰/۷۴۷	۰/۲۴۹	۰/۶۸۹	۰/۶۳۰۳	۰/۵۶۹	فیتاز × سطح کلسیم و فسفر		
۰/۵۹۱	۰/۲۰۵	۰/۴۲۰۱	۰/۸۳۶	۰/۷۱۶	۱/۰۰۰	۰/۵۵۷	۰/۶۷۱	فیتاز × فایتوژنیک		
۰/۶۹۷	۰/۷۶۷	۰/۱۷۹	۰/۳۸۲	۰/۸۴۵	۰/۶۸۹	۰/۶۳۰۳	۰/۵۶۹	سطح کلسیم و فسفر × فایتوژنیک		

SRBC: مجموع آنتی‌آبادی‌های تولیدشده علیه تزریق گلوبول قرمز شسته‌شده گوسفند. IgM: ایمونوگلوبولین M، IgG: ایمونوگلوبولین G، ND1: تیترا اولیه نیوکاسل؛ ND2: تیترا ثانویه نیوکاسل.

SEM: خطای استاندارد میانگین‌ها.

جدول ۱۱. اثر مقدار فیتاز، سطح کلسیم و فسفر و افزودن مکمل فایتوژنیک بر ایمنی خونی جوجه‌های گوشت (\log_2)

۴۱ روزگی				۲۸ روزگی			اثرات اصلی	
ND2	IgG	IgM	Total SRBC	ND1	IgG	IgM		Total SRBC
فیتاز (واحد بر کیلوگرم)								
^b ۴/۸	^b ۴/۰	۲/۱	^b ۶/۱	^b ۴/۱	^b ۱/۴	۲/۹	^b ۴/۳	صفر
^a ۶/۲	^a ۵/۱	۱/۹	^{ab} ۷/۰	^a ۴/۹	^{ab} ۱/۸	۳/۳	^a ۵/۱	۵۰۰
^a ۶/۸	^a ۵/۸	۱/۸	^a ۷/۶	^a ۵/۶	^a ۱/۹	۳/۶	^a ۵/۴	۲۰۰۰
۰/۳۳	۰/۳۱	۰/۱۴	۰/۳۵	۰/۳۰	۰/۱۲	۰/۱۸	۰/۲۷	SEM
کلسیم و فسفر								
۵/۸	۴/۸	۲/۰	۶/۸	۴/۷	۱/۶	۳/۲	۴/۸	عادی
۶/۰	۵/۱	۱/۹	۷/۰	۵/۱	۱/۷	۳/۳	۵/۰	کاهش یافته
۰/۲۷	۰/۲۵	۰/۱۱	۰/۲۸	۰/۲۵	۰/۰۹۶	۰/۱۵	۰/۲۲	SEM
فایتوژنیک (میلی گرم بر کیلوگرم)								
^b ۵/۵	۴/۸	۱/۸	۶/۹	۴/۷	۱/۶	۳/۱	۴/۷	صفر
^a ۶/۳	۵/۱	۲/۱	۷/۲	۵/۰	۱/۷	۳/۵	۵/۲	۲۰۰
۰/۲۷	۰/۲۵	۰/۱۱	۰/۲۸	۰/۲۵	۰/۰۹۶	۰/۱۵	۰/۲۲	SEM
P value								
۰/۰۰۰۵	۰/۰۰۱۲	۰/۴۵۷	۰/۰۱۴۳	۰/۰۰۷۱	۰/۰۱۳۴	۰/۰۶۴۵	۰/۰۲۰۶	فیتاز
۰/۵۲۳	۰/۳۰۱	۰/۴۴۴	۰/۵۳۶	۰/۳۶۸	۰/۵۴۴	۰/۵۵۷	۰/۵۱۲	کلسیم و فسفر
۰/۰۴۶۶	۰/۴۲۰۱	۰/۰۷۹۱	۰/۱۵۳	۰/۱۶۱	۰/۵۴۴	۰/۰۸۴۱	۰/۱۵۴	فایتوژنیک

a-b: میانگین‌های با حروف غیرمشابه در هر ستون دارای اختلاف معنی‌دار در سطح ۰/۰۵ می‌باشند.

SRBC: مجموع آنتی‌آبادی‌های تولیدشده علیه تزریق گلوبول قرمز شسته‌شده گوسفند. IgM: ایمونوگلوبولین M، IgG: ایمونوگلوبولین G، ND1: تیترا اولیه نیوکاسل؛ ND2: تیترا ثانویه نیوکاسل.

SEM: خطای استاندارد میانگین‌ها.

در سن ۲۸ روزگی، افزودن مکمل فایتوژنیک سبب تمایل به افزایش در مقدار ایمونوگلوبولین M شد. در سن ۴۱ روزگی، مکمل فایتوژنیک سبب افزایش معنی‌دار عیار آنتی‌بادی علیه واکسن نیوکاسل ($P < 0/05$) و تمایل به افزایش در مقدار ایمونوگلوبولین M شد. پژوهش‌گران دیگری (Liu et al., 2023) نشان دادند که ترکیبی از مواد گیاهی دارویی سبب بهبود ایمنی جوجه‌های مرغ‌های مادر شده و ارتباط مثبتی را بین جمعیت لاکتوباسیلوس‌های روده با مقدار ایمونوگلوبولین M، ریخت‌شناسی روده و شاخص‌های آنتی‌اکسیدانی به‌دست آوردند.

اثر ترکیبات گیاهی بر بهبود تیترا نیوکاسل در سن ۴۱ روزگی را می‌توان به خواص آنتی‌اکسیدانی و محرک ایمنی ترکیبات مورد استفاده در مکمل فایتوژنیک نسبت داد. پژوهش‌گران گزارش دادند که برخی گیاهان با ترکیبات خاص موجود خود ممکن است به‌عنوان آنتی‌اکسیدان، با اعمال فعالیت مهارکنندگی سوپراکسید یا با افزایش فعالیت سوپراکسید دیسموتاز در نواحی مختلف بافت و همچنین حفظ تمامیت ساختاری در سلول‌های ایمنی عمل کنند. علاوه بر این، گیاهانی که غنی از فلاونوئیدها مانند تیمول، کارواکرول و منتول هستند، فعالیت ویتامین E را افزایش داده، به‌عنوان آنتی‌اکسیدان عمل نموده، و ممکن است عملکرد ایمنی را افزایش (Hesabi Nameghi et al., 2019).

۴. نتیجه‌گیری

براساس نتایج این پژوهش، در جیره‌های با کلسیم و فسفر کاهش یافته، استفاده از سطوح بالای فیتاز در ترکیب با مکمل فایتوژنیک منجر به افزایش وزن نهایی و ارتقای قابلیت هضم فسفر گردید. همچنین افزودن سطوح بالای فیتاز

(FTU۲۰۰۰) به جیره‌های با حاوی کلسیم و فسفر کاهش یافته، تأثیر بیش‌تری بر قابلیت هضم کلسیم و فسفر نسبت به جیره‌های با سطوح کلسیم و فسفر عادی داشت. نکته با اهمیت دیگر در مورداستفاده از مقادیر بالای فیتاز، تأثیر آن در ارتقای ایمنی علیه نیوکاسل و تزریق گلوبول‌های قرمز خون گوسفند بود. استنتاج نهایی این است که سطوح بالای فیتاز در ترکیب با مکمل فایتوژنیک در جیره‌های با کلسیم و فسفر کاهش یافته جهت بهبود هضم و جذب مواد معدنی، افزایش وزن نهایی و ارتقای ایمنی جوجه گوشتی تأثیر مثبت داشته و استفاده از آن توصیه می‌شود.

۵. تشکر و قدردانی

از شرکت البرز گستر دارو و شرکت نوین آکام جهت تأمین مکمل‌ها و همکاری در تهیه امکانات مورد نیاز انجام پژوهش، تشکر و قدردانی می‌گردد.

۶. تعارض منافع

هیچ‌گونه تعارض منافع توسط نویسندگان وجود ندارد.

۷. منابع

- AOAC. (2012). Official Methods of Analysis. Association of Official Analytical Chemists. Washington, DC.
- Baradaran N., Shahr M.H., & Kermani, Z.A. (2017). Subsequent bone and metabolic responses of broilers to high-non-phytate phosphorus diets in the starter period. *British Poultry Science*, 58, 435-441.
- Cengiz, S S., Yesilbag, D., Eren, M., Cetin, I., Meral., & Biricik, Y. H. (2016). Effects of volatile oil additives on growth, carcass performances, and calcium and phosphorus concentrations in serum and bone of broilers. *Revue de Medecine Veterinaire*, 167, 7-8.
- Dersjant-Li, Y, Awati, A, Schulze, H., & Partridge, G. (2015). Phytase in non-ruminant animal nutrition: a critical review on phytase activities in the gastrointestinal tract and influencing factors. *Journal of the Science of Food and Agriculture*, 95(5):878-96.
- Farhadi, D., Karimi, A., Sadeghi, G., Rostamzadeh, J., & Bedford, M.R. (2017). Effects of a high dose of microbial phytase and myo-inositol supplementation on growth performance, tibia mineralization, nutrient digestibility, litter moisture content, and foot problems in broiler chickens fed phosphorus-deficient diets. *Poultry Science*, 96, 3664-3675.
- Ghasemi, H.A., Fakhrazadeh, S., Hafizi, M., Nemati, M., Kalanaky, S., & Nazaran, M.H. (2023). Growth performance, nutrient digestibility, bone mineralization, gut morphology, and antioxidant status in meat-type turkeys receiving diets supplemented with advanced chelate compounds-based minerals. *Journal of Applied Poultry Research*, 32, 2,100348.
- Gholami-Ahangaran, M., Ahmadi-Dastgerdi, A., Azizi, S., Basiratpour, A., Zokaei, M., & Derakhshan, M. (2022). Thymol and carvacrol supplementation in poultry health and performance. *Veterinary Medicine and Science*, 8, 267-288.
- Hafeez, A., Männer, K., Schieder, C., & Zentek, J. (2016). Effect of supplementation of phytogenic feed additives (powdered vs. encapsulated) on performance and nutrient digestibility in broiler chickens. *Poultry Science*, 95, 622-629.
- Hesabi Nameghi, A., Edalatian, O., & Bakhshalinejad, R. (2019). Effects of a blend of thyme, peppermint and eucalyptus essential oils on growth performance, serum lipid and hepatic enzyme indices, immune response and ileal morphology and microflora in broilers. *Journal of Animal Physiology and Animal Nutrition*, 00, 1-11.
- Khodambashi Emami, N., Zafari Naeni, S., & Ruiz-Feria, C. A. (2013). Growth performance, digestibility, immune response and intestinal morphology of male broilers fed phosphorus deficient diets supplemented with microbial phytase and organic acids. *Livestock Science*, 157, 506-513.

- Kiani, A., & Taheri, HR. (2020). Effect of constant 2: 1 calcium to non-phytate phosphorus ratio over a range of concentrations during starter-grower and finisher phases on performance of broiler chicken. *Animal Feed Science and Technology*, 264, 114473.
- Kriseldi, R., Johnson, J.A., Walk, C.L., Bedford, M.R., & Dozier WA. (2021). Influence of exogenous phytase supplementation on phytate degradation, plasma inositol, alkaline phosphatase, and glucose concentrations of broilers at 28 days of age. *Poultry Science*, 100(1), 224-234.
- Liu, M., Chen, R., Wang, T., Ding, Y., Zhang, Y., Huang, G., Huang, J., Qu, Q., Lv, W., & Guo, S. (2023). Dietary Chinese herbal mixture supplementation improves production performance by regulating reproductive hormones, antioxidant capacity, immunity and intestinal health of broiler breeders. *Poultry Science*, 103(1), 103201.
- Manobhavan, M., Elangovan, A. V., Sridhar, M., Shet, D., Ajith, S., Pal, D. T., & Gowda, N. K. S. (2016). Effect of super dosing of phytase on growth performance, ileal digestibility and bone characteristics in broilers fed corn-soya-based diets. *Journal of Animal Physiology and Animal Nutrition*, 100(1), 93-100.
- Mountzouris, K.C., Paraskevas, V., Tsirtsikosa, P., Palamidia, I., Steinerb, T., Schatzmayrc, G., & Fegeros, K. (2011). Assessment of a phytogenic feed additive effect on broiler growth performance, nutrient digestibility and caecal microflora composition. *Animal Feed Science and Technology*, 168, 223-231.
- Osunbami, O.T., Walk, C.L., & Adeola, O. (2024). Digestible calcium equivalency of phytase and nutrient utilization of broiler chickens fed graded levels of limestone or phytase during the starter phase. *Poultry Science*, 103, 2, 103360.
- Pirgozliev, V.R., Mansbridge, S.C., Whiting, I.M., Kljak, K., Jozwik, A., Rollinger, J.M., Atanasov, A.G., & Rose, S.P. (2023). Feeding Black Pepper (*Piper nigrum*) or Exogenous Xylanase Improves the Blood Lipid Profile of Broiler Chickens Fed Wheat-Based Diets. *Veterinary Science*, 10, 587.
- Rousseau, X., Valable, A.-S., Létourneau-Montminy, M.-P., Mème, N., Godet, E., Magnin, M., Nys, Y., Duclos, M. J., & Narcy, A. (2016). Adaptive response of broilers to dietary phosphorus and calcium restrictions. *Poultry Science*, 95(12), 2849-2860.
- Sens, R F., Bassi, L S., Almeida, L M., Rosso, D F., Teixeira, L V., & Maiorka, A. (2021). Effect of different doses of phytase and protein content of soybean meal on growth performance, nutrient digestibility, and bone characteristics of broilers. *Poultry Science*, 100, 3, 100917.
- Su, G., Wang, L., Zhou, X., Wu, X., Chen, D., Yu, B., ing Yu, Huang, Z., Luo, Y., Mao, X., Zheng, P., Yu, J., Luo, J., & He, J. (2021). Effects of essential oil on growth performance, digestibility, immunity, and intestinal health in broilers. *Poultry Science*, 100(8), 101242.
- Sommerfeld, V., Künzel, S., Schollenberger, M. I., & Kühn Rodehutsord. M. (2017). Influence of phytase or myo-inositol supplements on performance and phytate degradation products in the crop, ileum, and blood of broiler chickens. *Poultry Science*, 97(3), 920-929.
- Walk, L., Aureli, R., & Jenn, P. (2024). Determination of the standardized ileal digestible calcium requirement of Ross broilers from hatch to day 14 post-hatch. *Animal Nutrition*, 16, 122-129.
- Wang, T., Jendza, J. A., Ader, P., & Adeola, O. (2021). Evaluation of a novel hybrid 6-phytase using an updated phosphorus deficiency model in broiler chickens. *Canadian Journal of Animal Science*, 101, 263-273.
- Yang, X., Long, F., Xin, H., Yang, C., & Yang, X. (2018). Impact of essential oils and organic acids on the growth performance, digestive functions and immunity of broiler chickens. *Animal Nutrition*, 4(4), 388-393.
- Zarghi, H., Golian, A., Hassanabadi, A., & Khaligh, F. (2022). Effect of zinc and phytase supplementation on performance, immune response, digestibility and intestinal features in broilers fed a wheat-soybean meal diet, *Italian Journal of Animal Science*, 21(1), 430-444.